

#

Νεομαζία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7 (58)
18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939 - Δ'

Η Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διαικού-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α. Ε. του 'Αρχηγού
της Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, όστις
καί εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος από
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΔΕΕ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδός Λεωχάρους 19 (Β' όροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΜΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδός Λεωχάρους 19

'Αριθ. Τεύχ. 7 — 18 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διά πόσαν πληρωμήν πρέπει να λαμβάνητε απόδειξιν φέρουσιν την υπογραφήν του Γεν. Γραμ-
ματέως της Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ε. δ. και την σφραγίδα της Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελών & μαθητών μελών	Μή
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικού)	Δρ. 160 —	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	> 80 —	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	> 40 —	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αίρ. 'Αγγλίας		1
'Αμερικής Δολ.		6
Αιγύπτου Αίρ.		1

Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και 'Ιδιω-
τικού Δικαίου (Δήμος, Κοινότητα):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
η ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρακαλούνται οι κ. κ. Διευθυνταί των
Σχολείων, Δημοτικών, Γυμνασίων κ. λ. π. όπως
εις τας επιστολάς των προς τὸ περιοδικὸν κά-
μνωσι διάκρισιν τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν
των ὡς συνδρομητῶν καὶ τῶν ἀγοραζόντων
τοῦτο καθ' ἑβδομάδα.

Ὅταν δηλ. ζητοῦν ὠρισμένον ἀριθμὸν τευ-
χῶν διὰ διάθεσιν λιανικὴν, ν' ἀναγράφουν «Δι'
ἑβδομαδιαίαν διάθεσιν», ὅταν δὲ
πρόκειται περὶ συνδρομητῶν ν' ἀναγράφουν
τὸν χρόνον διαρκείας τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι οἱ συν-
δρομηταὶ ἐγγράφονται ἢ παρὰ τῶν περιοδευ-
όντων ἀντιπροσώπων μας ἢ ἀπ' εὐθείας δι' ἐπι-
στολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι
πλήρης, μετὰ τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, τὴν ἐπαρ-
χίαν καὶ τὸν νομὸν εἰς ὃν ὑπάγεται τοῦτο.

(Ἐκ τῆς Δ/σεως τῶν Οἰκον.
ὕπηρεσιων τοῦ περιοδικοῦ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὥπως
οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὸ
περιοδικόν μας ἀναγράφωσι
πλήρη τὴν διεύθυνσίν των,
ἤτοι: Πόλιν ἢ χωρίον, ἐπαρ-
χίαν καὶ νομὸν, ὅχι μόνον ἐπὶ
τοῦ φακέλλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦτο εἶναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ ἀσφα-
λεστέραν λήψιν τοῦ περιο-
δικοῦ.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 1/2 % μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΥΣΕΩΣ πρὸς 3 % ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 1/2 % — 4 1/2 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασαί αἱ καταθέσεις εἶναι
ἐξ ὀλοκλήρου ἠγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμένα τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΛΑΓΤΑΙ καὶ ΦΑΛΛΑΓΤΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οικονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὅπως προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὐρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ὍΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ι Δ Ε Ω Δ Η

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη νέος κατάλογος κομμουνιστῶν, οἱ ὅποιοι μεταμεληθέντες ἐζήτησαν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Κράτους. Καὶ τοῦτο μὲν τοὺς παρέσχε τὴν ἐπιείκειαν, διότι εἰς τοὺς κομμουνιστὰς αὐτοὺς μὲ ὅλον τὸ κακὸν ποῦ ἔκαμαν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἑαυτὸν των, τίποτε ἄλλο δὲν βλέπει ἀπὸ μερικοῦς παραπλανηθέντας Ἕλληνας, ἐξ αἰτίας πολλῶν ἀφορμῶν, τὰς ὁποίας δὲν πρόκειται ν' ἀναπτύξωμεν διὰ μακρῶν. Εἰς ἡμᾶς ὅμως τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀναγινώσκοντας τὸν κατάλογον, ἐναπόκειται καὶ πρέπει ν' ἀποκομίσωμεν μερικά χρήσιμα συμπεράσματα.

Ἄς προσέξωμεν, συνεπῶς, τὸν κατάλογον διὰ ν' ἀποκομίσωμεν τὰ συμπεράσματα ταῦτα. Τὸ πρῶτον ποῦ θὰ μᾶς κάμῃ ἐντύπωσιν εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τῶν μεταμελουμένων κομμουνιστῶν. Εἶναι οὗτοι φοιτηταί, δικηγόροι, ὁδοντίατροι, λογισταί, γεωργοί, ιδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἔμποροι, ἐργάται, διάφοροι ἐπαγγελματίαι — ξυλουργοί, ζαχαροπλάσται, ὕφαντουργοί, καρροποιοὶ κλπ. — καὶ ἕνας βοηθὸς τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης. Δηλαδή ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, δὲν εἶχαν καὶ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι τοὺς ἐξώθει ἡ πείνα, ἡ ἀνεργία ἢ οἰαδήποτε δυστυχία, νὰ φαίνωνται ἀπαρνούμενοι ὕγιεις περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου ἰδέας. Διότι, ἀσφαλῶς, ἕνας δικηγόρος, ἢ ἕνας ὁδοντίατρος, ὅταν εἶναι εὐθεῖς, τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ ἠμποροῦν νὰ μὴ θησαυρίζουν, θὰ κερδίζουν ὅμως πάντοτε τόσα ὥστε νὰ ζοῦν ἀνέτως καὶ — διατί ὄχι; — ἀκόπως. Ἐνῶ ἀντιστρόφως ἠμπορεῖ ἕνας ἐργάτης νὰ ἔχῃ καὶ κακὰς ἡμέρας, ὁπότε καὶ εὐκολώτερον νὰ παρασυρθῇ χωρὶς καὶ νὰ πιστεύσῃ, ἀπὸ τοὺς πράκτορας ποῦ κωδωνίζουν βαλάντια πλήρη χρυσῶν νομισμάτων, ἢ διαζωγραφίζουν ἕνα φανταστικὸν κόσμον, ὃ ὁποῖος ὥς μέσον προπαγάνδας εἶναι πάντοτε δελεαστικὸς. Ἐδῶ ὅμως παρουσιάζεται τὸ ἐξῆς φαινόμενον: νὰ ἔχουν παρασυρθῇ περισσότεροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι καὶ κριτικὸν νοῦν ἔπρεπε νὰ ἔχουν καὶ λόγους νὰ εἶναι εὐχαριστήμενοι ἀπὸ τὸ καθεστὼς καὶ τὴν τύχην των. Καὶ ἐρωτᾶται. Τί πρέπει τάχα νὰ συμβαίῃ; Ἀπλοῦστατα. Εἶγε γίνεαι καὶ ὁ κομμουνισμὸς μὸδα καὶ τὴν μὸδα, δυστυχῶς, μόνον οἱ ἐντελῶς ἰσορροπημένοι ἄνθρωποι ξεύρουν νὰ τὴν κρατοῦν εἰς ἕνα ἐπίπεδον λογικῆς. Ὁ δικηγόρος καὶ ὁ ὁδοντίατρος, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαδηλῶνουν μεταμέ-

λειαν, ἐθεώρουν προσβολὴν των νὰ μὴ λέγουν ὅτι εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀριστεροί, ἐνῶ ἐξ ἄλλου δὲν παρέλκον νὰ τηροῦν τὴν κοινωνικὴν τακτικὴν, τὴν ὁποίαν ἐτήρουν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖται.

Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, χωρὶς καὶ αὐτοὶ νὰ πιστεύουν, ἀνεκήρυξαν αὐτοὶ ἑαυτοὺς κομμουνιστὰς. Αὐτοὶ ἀηδίασαν ἀπὸ τὸν οἰκτρὸν κοινοβουλευτισμὸν καὶ τὸ κατάντημα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν βουλευτοκρατίαν. Ἡ Βουλὴ δὲν ἔκαμνε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συζητῇ, νὰ παρέχῃ θέματα δι' ἀντεγκλήσεις, διὰ τὴν οἰκτροτέραν συναλλαγὴν καὶ ὁ κίτρινος τύπος ἀπὸ τοῦ νὰ διαφθείρῃ ψυχὰς καὶ συνειδήσεις. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἀγράμματοι καὶ ἄπλοϊ, ἀφήνοντο ἀνεργάτιστοι καὶ ἀκαθοδήγητοι. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς δὲν πρέπει ν' ἀπορῇ κανεὶς ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ εἶγον ἐκκόλον λείαν εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

Προβάλλει ὅμως τὸ ἐρώτημα: Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀντιδράσουν; Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συντρίψουν πράκτορας καὶ κομμουνισμὸν; Θὰ ἦτο ἂν καὶ οἱ ἴδιοι ἀπέθλεπον πρὸς τὸ καλύτερον, ἂν δὲν ἐπερίμεναν τὴν ἐκ Θεοῦ σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ οἱ ἴδιοι θὰ ἐπολιτικολογοῦσαν εἰς τὸ καφενεῖόν των, ἢ τὸ γραφεῖόν των, ἀναγινώσκοντες τὴν οἰκτρὰν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ κιτρίνου τύπου. Διὰ ν' ἀποθλέψουν ὅμως πρὸς τὸ καλύτερον θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν τὴν ψυχὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ ἰδεώδη, ἀπὸ τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα ποῦ ἐνέπνευσαν πάντοτε τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν. Τὰ ἰδεώδη, ἐν τούτοις, κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐκφασισθέντος κοινοβουλευτισμοῦ, εἶγον ὑποστῇ φθοράν καὶ οἱ Ἕλληνες, παραλόγως, κουρασμένοι δὲν ἐζήτησαν νὰ τὰ ἀνορθώσουν. Τὰ ἄφησαν νὰ καταρρεύσουν εἰς συντρίμμια, ἕως ὅτου ἀνέτειλε τὸ ἄστρον τῆς Αὐγουστιανῆς ἡμέρας. Εὐθὺς ἀνέλαμψαν καὶ ὁ σκοπὸς καὶ τὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα φανατικῶς ἐνεστερνίσθησαν οἱ ἔφηβοι καὶ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά, ἀπὸ τοὺς ἐφήβους αὐτοὺς θὰ προέλθουν οἱ αὐριανοὶ κυβερνήται τοῦ τόπου, ποῦ θὰ ἔχουν τὴν ψυχὴν πλημμυρισμένην ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ πίστιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἀπὸ ἰδεώδη. Διότι αὐτὰ εἶναι καὶ θὰ εἶναι εἰς αἰῶνας αἰώνων τὰ ὠραιότερα ἰδεώδη ποῦ ὕπῆρξαν ποτέ.

Ἀπὸ τὴν Β' συγκέντρωσιν τοῦ «Συλλόγου Γονέων»

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ

Συνεχίζων τὰς πρὸς τοὺς γονεῖς ὁμιλίας του ὁ Ἀρχηγός, εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Γονέων τῆς 26ης παρελθόντος μηνός, ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

«Ἐρχομαι διὰ δευτέραν φοράν ἐνώπιόν σας διὰ δύο λόγους: Ὁ πρῶτος εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἔχω διὰ τὸν Σύλλογον τῶν Γονέων τὸν θεωρῶ ὡς ἓνα μοχλόν, ὁ ὁποῖος, καλῶς χειριζόμενος, δύναται νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον καὶ ἰδίως εἰς τὴν διάπλαιν τῆς νέας γενεάς. Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι, διότι θέλω νὰ σὰς εἰσαγάγω εἰς ἓνα θέμα, τὸ ὁποῖον ἐθίγη ἔως τὰ τώρα ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ὁμιλητὰς καὶ ὁμιλητρίδας, δόσους ἤκουσα, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν διεξήχθη εἰς ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν. Δηλαδή ποία θὰ εἶναι ἡ σχέση τῶν γονέων πρὸς τὴν Ε. Ο. Ν. Εἶναι φυσικόν νὰ σὰς ὁμιλήσω ἐγὼ δι' αὐτό, διότι ἐγώ, οἱ συνεργάται μου καὶ τὰ παιδιά σας μαζί μου, εἰμεθα ἐκεῖνοι ποὺ δημιουργήσαμε τὴν Ε. Ο. Ν. Εἶναι ἔργον μας καὶ εἶναι φυσικόν νὰ σὰς ὁμιλήσω ἐγὼ περὶ τῶν σχέσεων, τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς συμφέροι νὰ ἔχουν πρὸς τὴν Ε. Ο. Ν.

»Πρῶτον: γενικῶς λέγεται ἡ φράσις «ἡ Ε. Ο. Ν. εἶναι τὸ συμπλήρωμα καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ Σχολείου». Σωστὸν εἶναι αὐτό· ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν δίδεται ἡ δέουσα σημασία εἰς τὴν φράσιν αὐτήν. Δὲν δίδεται ἡ δέουσα σημασία διότι τὸ νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι σκοπὸς τῆς Ε. Ο. Ν. εἶναι νὰ διασκεδάσῃ τὰ παιδιά κατὰ τὰς ὥρας, ποὺ τὰ ἀφίνει ἐλεύθερα τὸ Σχολεῖον, αὐτὸ εἶναι πλάνη. Ἡ τὸ νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἐπειδὴ τὸ Σχολεῖον δὲν ἡμπορεῖ νὰ διαπλάσῃ τελείως σωματικῶς τὰ παιδιά καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ ἀναλαμβάνει ἡ Ε. Ο. Ν., τὴν διάπλαιν δηλαδή τὴν σωματικὴν, καὶ αὐτὸ εἶναι πλάνη. Εἶναι ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα.

»Θὰ ἤθελον δὲ νὰ σὰς παραστήσω ποία εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικά τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ καταλάβετε ποία εἶναι ἡ σημασία της καὶ τὸ ἔργον της. Καὶ τὸ πρῶτον τῆς χαρακτηριστικόν, τὸ ὁποῖον τὴν κάνει ἐντελὺς διάφορον ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, εἶναι ὅτι ἡ κατὰταξις εἰς αὐτὴν εἶναι ἐθελοντική. Τὰ παιδιά προσέρχονται ἐθελοντικά, ἔαν θέλουν.

»Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι προσέρχονται ὅλα, ἀλλὰ ὅλα ἐθελοντικά. Αὐτὸ δὲν ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸ παιδί, διότι, ξεύρετε ὅλοι, τὸ παιδί ποτέ δὲν κάνει τόσοον καλὰ ἓνα πρᾶγμα, παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάνει θεληματικά, ἢ νομίζει τοῦλάχιστον ὅτι τὸ κάνει θεληματικά. Βέβαια εἰς τὸ Σχολεῖον δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τὸ ἀφώσμεν νὰ πηγαῖν θεληματικά, διότι αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι δυνατόν. Βλέπετε ἀμέσως μίαν οὐσιώδη διαφορὰν, ἡ ὁποία ὑπάρχει μετὰ τὸ Σχολεῖον καὶ Ε. Ο. Ν.

»Ἡ δευτέρα διαφορὰ τώρα: Τὸ Σχολεῖον ἀναπτύσσει κυρίως τὸ πνεῦμα τοῦ παιδιοῦ καὶ διὰ τοῦ πνεύματος προσπαθεῖ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος του, σωματικῶς δὲ ἀσχολεῖται, κυρίως διὰ τῶν γυμνασμάτων του, κατὰ δεύτερον λόγον. Ἀλλ' ὁ κύριος σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος, τῆς διανοίας, διὰ νὰ δώσῃ στὸ παιδί τὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας θὰ χρειασθῇ εἰς τὸν βίον του, ὥστε νὰ λάβῃ τὸ παιδί τὰ ἀναγκαῖα διανοητικὰ ἐφόδια.

»Βεβαίως τὸ Σχολεῖον ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ παιδιοῦ διὰ τῶν διδασκαλιῶν, τὰς ὁποίας τοὺς κάνουν οἱ διδάσκαλοι του, καὶ κυρίως διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας, διὰ τῶν παραδειγμάτων, τὰ ὁποία φέρει ἡ ἱστορία, μεγάλων πράξεων, μεγάλων ἀνδρῶν κλπ. πάντοτε διὸς διὰ τοῦ πνεύματος, διὰ τῆς διανοίας.

»Ἡ Ε. Ο. Ν. ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ συναισθηματικῶς

πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ χαρακτήρος του, τοῦ θάρρους του, τῆς ἀποφασιστικότητος του καὶ τῶν λοιπῶν ἰδιοτήτων του διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ὄχι διὰ τοῦ πνεύματος ἢ τῆς διανοίας. Δηλαδή ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν νὰ ὑπερβαῖν τὰ ἐμπόδια, διανοητικῶς τὸ κάνει νὰ σκέπτεται νὰ εὕρῃ τὰ μέσα διὰ νὰ ὑπερβαῖν τὰ ἐμπόδια.

»Κυρίως δὲν διδάσκει τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν. Δι' αὐτὸ εἶναι ἄλλα τὰ μέσα, τὰ ὁποία μεταχειρίζεται ἡ Ε. Ο. Ν. καὶ τὰ ὁποία οἱ γονεῖς, ἔαν θέλετε νὰ τὰ ἴδῃτε ἐφαρμοζόμενα εἰς τὸ πρᾶγμα, ἡμπορεῖτε νὰ κάνετε τοῦ χρόνου τὸ καλοκαίρι ἓνα ταξιδάκι μὲ τὸ λεωφορεῖο εἰς τὸ στρατόπεδον «Ζοῦμπερι» καὶ θὰ τὰ ἴδῃτε ἐκεῖ ἐφαρμοζόμενα ἢ ἂν θέλετε διαβάστε τὰς περιγραφάς, τὰς ὁποίας ἔχουν κάμει τὰ ἴδια τὰ παιδιά σας τὰ ἀσκούμενα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ εἰς τοὺς ὑποτομείς, διδασκόμενα διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ μαθαίνοντα διὰ τῆς ἀσκήσεως νὰ δυναμώνουν τὸν χαρακτήρα τῶν καὶ τὰς ψυχικάς τῶν ἰδιοτήτας.

»Βεβαίως τὰ παιδιά διδάσκονται μέσα εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν ἰδεολογίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ Κράτος καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημά των. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ διδάσκονται παίζοντα καὶ ἀσκούμενα ὄχι ὡς μάθημα, ὄχι ὡς μαθητικὴν διδασκαλίαν. Πολὺ σπανίως γίνεται αὐτό. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι γίνονται μέσα εἰς τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας κάμνουν μὲ τοὺς ἀρχηγούς των εἰς μίαν διακοπὴν τῶν ἀσκήσεων ἢ τὰς πορείας, μετὰ τὸ ἐνὸς μπάηλου καὶ γυμνασίου στρατιωτικῶν. Αὐτὸ τὸ οὐσθημα ἀναπτύσσει περισσότερο τὸ παιδί, διότι τὸ παιδί βάλλει καὶ τὸ δικό του μέσα, θέλει καὶ αὐτὸ νὰ συζητήσῃ πολλές φορές, θέλει νὰ ἀντικρούσῃ τὸ ἄλλο παιδί, τὸ ὁποῖον ἔχει ἄλλη ἰδέα καὶ συζητεῖ μὲ αὐτό. Ἐννοεῖται ὅλα αὐτὰ γίνονται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν βαθμοφόρων.

»Ἡ τρίτη μεγάλη διαφορὰ: Τὸ Σχολεῖον δὲν κίεταται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ διαφορετικά. Οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἄνθρωποι πεπειραμένοι, οἱ ὁποῖοι ἐπέρασαν ἀπὸ σπουδὰς ὀρισμένας, εἴτε τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, εἴτε τοῦ Πανεπιστημίου, εἶναι μορφωμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὅλον τὸ κύρος, τὸ ὁποῖον τοὺς δίδει ἡ τοιαύτη θέσις των. Εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. τὰ παιδιά διοικούνται ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά, ἀπὸ τοὺς συντρόφους των.

»Ὁ Ἐνωμοτάρχης ἢ ὁ Ὁμαδάρχης, ἂν πάρουμε τοὺς μικρότερους βαθμούς, εἶναι ἓνας ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά. Θὰ μοῦ εἴπετε πῶς τὸν ἀνέχονται; Εἶναι τὰ ἴδια ποὺ τὸν θέλουν, ποὺ τὸν θεωροῦν καλύτερον, διότι τὸν ἔχουν ἀναγνωρίσει εἰς τὴν πρᾶξιν, μέσα εἰς τὰς ἀσκήσεις, τὰς ὁποίας κάμνουν καὶ ἀνεγνώρισαν μόνον τῶν ὅτι εἶναι ὁ καλύτερος. Βεβαίως δὲν τὸν ἐκλέγουν, τὸν ἐκλέγει ἡ διοίκησις, ἀλλὰ εἶναι ὁ καλύτερος. Καὶ εἶναι καλὸν οἱ ἄνθρωποι νὰ μαθαίνουν καὶ νὰ δέχονται νὰ διοικῶνται ἀπὸ τοὺς καλύτερους των. Καὶ πρέπει νὰ συνηθίσωμεν ὅλοι μας νὰ διοικούμεθα ἀπὸ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μέσα μας θεωροῦμεν καλύτερον μας.

»Βεβαίως ὅσον ἀνεβαίνει ἡ ἱεραρχία, τόσοον ἡ ἐκλογὴ γίνεται δυσκολώτερα. Καὶ, ἐπαναλαμβάνω, εἰς τὴν ἀνωτάτην ἱεραρχίαν δὲν μεταχειριστήκαμε τὰ ἴδια τὰ παιδιά, παρὰ ἓνα μέρος μόνον. Ἐνὰ ἄλλο μέρος τὸ ἐζήτησαμεν ἀπὸ τὸν στρατόν, ἀπὸ τὸ ναυτικόν, ἀπὸ τὴν ἀεροπορίαν, ἀπὸ τοὺς ἐφέδρους ἢ ἀποστράτους ἀξιωματικούς, καὶ ἰδίως ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικούς, ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκε στελέχη ὄντως πολυτιμώτατα. Ἀλλὰ ποία ἡ διαφορὰ;

(Ἡ συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ προσεχές)

ΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐνα νέον ἀπόκτημα τῆς Ὁργανώσεως, ποῦ τὸ ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀνεξάντλητον στοργὴν καὶ εἰς τὴν ἀγρυπνον φροντίδα τοῦ Ἀρχηγοῦ εἶναι τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Δὲν ἔμπορεῖ νὰ χωρῇ ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἱατροὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη τὸ ἔργον τῆς ἐπισκέψεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν νέων τῆς Ὁργανώσεως καὶ ἡ συντάξις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων, τῆς παρακολουθήσεως ταύτης τοῦ δελτίου ὑγείας, θὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθήκον τῶν μὲ ὅλην τὴν εὐσυνειδησίαν ὡς ἐπιστήμονες, ὡς κοινωνικοὶ ἄνθρωποι καὶ ὡς Ἕλληνες. Λόγω τῆς εἰδικότητός των, εἶναι ἀρμόδιοι περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας νὰ κατανοήσουν τὴν εὐρύτητα τῶν σκοπῶν τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος σημειώνει σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς εἰς τὴν χώραν μας. Ὅσοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐμπνέωνται καὶ νὰ δραματίζονται, θὰ ἐκτελοῦν τὰ νέα τῶν καθήκοντα μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν ποῦ γεννᾷ ἡ ἐπίγνωσις ὅτι ἐργάζονται διὰ τὴν σωματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν ἀνάπλασιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ προπαρασκευάζουν τὴν καλλιέργειαν μιᾶς ἐκλεκτῆς φυλῆς Ἑλλήνων, προωρισμένης νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς φυσικῆς καὶ ψυχικῆς ὑπεροχῆς τῆς. Διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀνωτέρας φυλῆς ἀνθρώπων, σύμφωνα μὲ τὴν προγονικὴν συνταγὴν, ποῦ προσδιορίζει τὸ ὑγιὲς σῶμα ὡς ἀπαραίτητον φορέα ὑγιούς πνεύματος. Τὰ δελτία ὑγείας θ' ἀποτελέσουν τὰ δεδομένα καὶ τὰ στοιχεῖα, μὲ τὴν καθοδήγησιν τῶν ὁποίων θὰ ρυθμίζεται ἐκάστοτε κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον ἡ πολιτικὴ κοινωνικὴ ὑγείας καὶ προνοίας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δελτίον θὰ εἶναι τὸ στοιχεῖον καθοδηγήσεως τῆς ὑγιεινῆς πολιτικῆς, ἀπὸ αὐτὸ θὰ καθοδηγοῦνται τὰ ὑγιεινὰ μέτρα τοῦ Κράτους καὶ τῶν κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἀποστολὴ εἶναι ἡ βελτίωσις καὶ ἀνύψωσις τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν ἐν τῇ Χῳρᾷ καὶ γενικῶς ἡ ἀνύψωσις τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ καθοδηγοῦνται ὁρθῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς. Τὴν ἀπόδοσιν ὅλης αὐτῆς τῆς προνοίας θὰ τὴν συγκομίσῃ βραδύτερον τὸ ἔθνος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεώς του, τὰς ὕλικας καὶ τὰς πνευματικὰς.

Εἰς τὴν σύνθετον, τὴν πληθωρικὴν καὶ πολύπλευρον κοινωνικὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσε τὸ Ἐθνικὸν Κράτος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν ρωμαλεῖαν προσπάθειάν του διὰ τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνόρθωσιν τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων, ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριταίων τῆς Ὁργανώσεως ἀποτελεῖ θεμελιῶν καὶ μέτρον, ποῦ ὁποῖοι σήμερον μόνον νὰ μαντεύωμεν ἠμποροῦμεν τὴν σημασίαν, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τοὺς καρποὺς θὰ συγκομίσῃ πλουσίους εὐτυχέας καὶ ἐνδοξον τὸ μέλλον.

Ἡ ΕΟΡΤΗ

Ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς δευτέρας ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ο.Ν., ἔδωκε τὸν ἰδιαιτέρον τόνον καὶ τὸ ἰδιαιτέρον χρῶμα τοῦ ἑνᾶ θριαμβεύοντος γαλανόλευκον χρῶμα, καὶ ἑνα τόνον ρωμαλεῆς αἰσιοδοξίας — εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ συγκρότημα τῶν πόλεων καὶ τῶν κομποπόλεων τῆς Πρωτεύουσας, εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας καὶ εἰς τὰ χωριά αἱ ἐκκλησίαι, οἱ δρόμοι, αἱ πλατεῖαι ἐπλημμύρισαν ἀπὸ τὰς ἀπλᾶς ἐνιαίας στολὰς τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριταίων καὶ οἱ χαρούμενοι ἔθνηκοι ὅμοιοι ἐδόνησαν ἀπὸ Ταινάρου μέχρι Φλωρίνης τὴν ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ Ἐκκλησία ἠλόγησε μὲ ὅλην τὴν μητρικὴν τῆς στοργὴν τὰ παιδιά τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἡ Ὁργάνωσις ἐπανεφέρειν εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, καὶ φυσικὰ καὶ εἰς τὴν πολυτιμότεραν ὁλὴν, εἰς τὴν πηγὴν τῆς ὀρθοδοξίας. Τὸ Κράτος ἀπέδωκεν εἰς αὐτὰ ὅλας τὰς τιμὰς μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ἀνωτάτων ἐκπροσώπων του. Ἡ κοινωνία, ὁ λαός, οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες τὰ ἐκαμάρωσαν ὑπερήφανοι ὡς γονεῖς καὶ ὡς Ἕλληνες. Ὑπερήφανοι ἀπὸ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ παιδιά των, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ καθοδήγησιν τοῦ Κράτους, ἀνδρῶνται μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ συνεχίσουν ἀποτελεσματικώτερα τὰς ἰδικὰς των προσπάθειας καὶ τοὺς ἰδικούς των ἀγῶνας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἡ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐπιβάλλεται νὰ μνημονευθῇ ἰδιαιτέρως ἀπὸ αὐτῆς τῆς στήλης τὸ ἀπαντητικὸν τηλεγράφημα τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον διὰ τὸ προηγηθὲν ἰδικόν του τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἀρχηγόν ἐπὶ τῇ δευτέρᾳ ἐπετείᾳ τῆς Ὁργανώσεως. Μέσα εἰς ὀλίγας πυκνάς καὶ γεμάτας ἀπὸ νόημα λέξεις εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἀρχηγῶς ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον, τὴν συγκίνησιν του διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν παιδιῶν πρὸς τὴν Ὁργάνωσιν καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ τέλος ἀπονέμει τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὸν Κ. Ἐπίτροπον «διὰ τὴν πνοὴν ποῦ ἔδωκεν εἰς τὸ ἔργον τῆς Νεολαίας, τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του».

Ο ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ ἔγινεν ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ τρόπον μεγαλειώδη ὁ σεβασμός καὶ ἡ προσήλωσις τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἔθνικοῦ του ἥρωος. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα διατηρεῖται ζῶσα ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον κατένοησε βαθύτατα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐρύτητα τῶν ἀγαθῶν ποῦ θὰ προέκυπτον ἀπὸ μίαν εὐλικρινὴ καὶ παγίαν ἑλληνοτουρκικὴν συνεργασίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπροχώρησε μὲ τόλμην καὶ μὲ ταχύτητα εἰς τὴν θεμελιώσιν τῆς συνεργασίας αὐτῆς καὶ δὲν ἔπαυσε μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν παγίωσιν τῆς.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΕΘΥΜΟΥ ΜΑΣ

Πρῶτος: Ὁ Ἀρχηγός — πρὸς τοὺς Ἀγρότας — εἰς τὴν ἑναρξιν καλλιέργειαν Ε.Ο.Ν. Ἀσπροπύργου.

Τελευταία: Φαλαγγίται Ε.Ο.Ν. Ἀράμας ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς καλλιέργειας.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Εἰς πολλὰ σχολεῖα οἱ διδάσκαλοι, διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν μαθητῶν των νὰ διαβάσουν τὴν «Νεολαίαν» καὶ ἔτσι νὰ παρακολουθοῦν τὴν ζωὴν, τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς πραγματοποιήσεις τῆς Ὁργανώσεως, συνεκρότησαν μικρὰς ομάδας ἀπὸ τέσσαρας, πέντε καὶ περισσότερους μαθητάς, ποῦ προμηθεύονται καὶ ἀναγινώσκουν τὸ περιοδικὸ ἀπὸ κοινού. Εἶναι περιττὸν νὰ ποῦμε ἡμεῖς πόσον ἀξιέπαινος εἶναι αὐτὴ ἡ ἐμπνευσις τῶν διδασκάλων, ἡ ὁποία θεραπεύει κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν παιδιῶν ἐκείνων ποῦ δὲν ἔχουν τὴν εὐκολίαν ν' ἀγοράζουν τὸ περιοδικόν. Δὲν ἔχομεν δὲ καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἀναγνωστικῶν ομάδων θὰ γενικευθῇ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐξωσχολικὰς ἀκόμη ομάδας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο θὰ ἐσυμβουλευάμε νὰ γίνεταί διὰ νὰ διευκολυνθοῦν τὰ παιδιά ποῦ δὲν ἠμποροῦν ν' ἀγοράσουν τὰ ἴδια τὸ περιοδικόν νὰ τὸ διαβάσουν. Θὰ ἐσυμβουλευάμε τοὺς συμμαθητάς ἢ τοὺς φίλους των, ποῦ τὸ ἀγοράζουν, νὰ τοὺς τὸ δανείζουν πρὸς ἀνάγνωσιν.

ΝΕΟΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑ

Καὶ ἀπὸ τὴν Τουρκοβουλγαρικὴν μεθόριον ἀπεσύρθησαν, κατόπιν συμφωνίας τῶν Κυβερνήσεων Ἀγκύρας καὶ Σόφιας, αἱ ἀπὸ καιροῦ συγκεντρωθεῖσαι ἐκατέρωθεν δυνάμεις. Χαιρετίζομεν τὸ γεγονός ὡς νέον σύμπτωμα καὶ συντελεστὴν σταθεροποιήσεως τῆς εἰρηνικῆς τάξεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν, ἐρχόμενον ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἀγγλογαλλοτουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Παρουσία του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, του 'Επιτελάρχου αναπληρωτού του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου, των ανωτέρω επιτελών της Κεντρικής Διοικήσεως και των επιτελών των Διοικήσεων 'Ανωτάτων Σχολών και 'Υποδιοικήσεων 'Αθηνών, ἐψάλη την παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν δοξολογία ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ο.Ν.

Μετά τὴν δοξολογίαν ὁ 'Αρχηγὸς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα εἰς τὴν πρό τοῦ ναοῦ πλατεῖαν τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοὺς νέους τῶν Ταγμάτων 'Εργασίας ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης.

'Επίσης καὶ εἰς τοὺς 'Υποτομεῖς τῆς πρωτεύουσας ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἐπέτειος τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς 'Εθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας.

'Η ἑορτὴ εἰς τὸ Λεόντειον Λύκειον ἔλαθε πανηγυρικὸν χαρακτήρα.

'Ολοὶ οἱ Φαλαγγῖται ἐν στολῇ μετ' ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Διοικητῶν τῶν εἶχον συγκεντρωθῆ ἀπὸ ἑνωρίε εἰς τὴν εὐρείαν αἰθούσαν τοῦ σχολείου, ὅπου ἐδόθη καλλιτεχνικὴ παράστασις ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν. Πρὸ τῆς παραστάσεως ὠμίλησεν ὁ Φαλαγγάρχης τῆς 4ης Φάλαγγος, ὅστις ἐξήρε τὸ ἔργον καὶ τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

'Ακολούθως ὠμίλησεν ὁ κ. Γυμνασιάρχης καὶ τέλος προσεβλήθησαν δύο παιδικὰ κινηματογραφικὰ ἔργα καὶ ἀπηγγέλησαν ὥρα ἰαμάτων καὶ ἐψάλησαν οἱ ὕμνοι τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

'Αφ' ἐτέρου, κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ ὧν τῶν περιφερειακῶν Διοικήσεων, ἡ ἐπέτειος ἐωρτάσθη ἀπανταχοῦ μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος. Οὐ

τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, κατὰ τηλεγράφημα ἐξ 'Ιωαννίνων, ἡ πόλις ἐκεῖ ἀπὸ τῆς πρωΐας ἔλαθε πανηγυρικὴν ὄψιν. 'Απαντες οἱ δρόμοι εἶχον σημαϊοστολισθῆ καὶ διακοσμηθῆ με

παραστατικούς πίνακας τῆς Ε.Ο.Ν. 'Αφὸ τὴν πρωΐαν ἐψάλη εἰς τὴν Μητροπολιν δοξολογία, εἰς τὴν ὁποῖαν παρέστησαν οἱ ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου, ὠμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Σχηματισμῶν ἐνώπιον τοῦ 'Ανα

πληρωτοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, Γενικοῦ 'Επόπτου τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Φιλοσοφούλου, προκαλέσας ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ κόσμου. 'Εξ ἄλλου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κομοτινῆς, εἰς δὲ τὰ ἐκεῖ σχολεῖα καὶ τὰς δύο λέσχας (ἀρρένων καὶ θηλέων) ἐτελέσθησαν πανηγυρικαὶ ἑορταὶ εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος, παρουσία τῶν ἐπισήμων, ὅλοι οἱ Σχηματισμοί. Εἰς τὰ σχολεῖα ἀνεγνώσθη ἐμπνευσμένη ἡμερησία διαταγὴ τοῦ 'Αναπληρωτοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Κράλιου.

Εἰς τὸ Κορωπὶ.

Τὴν Κυριακὴν μετέβη εἰς τὸ Κορωπὶ ὁ Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας κ. Πεζόπουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν επιτελῶν τοῦ παραστάς εἰς τὴν ἐκεῖ τελεσθεῖσαν δοξολογίαν. 'Επ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Γενικὸς 'Επόπτης ὠμίλησε πρὸς τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς πρώτης διετίας τῆς 'Οργανώσεώς μας, ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ε.Ο.Ν. ἀφιέρωσεν εἰδικὴν ὥραν διὰ τὸ πανηγυρικώτερον τοῦ ἑορτασμοῦ.

Κατ' αὐτὴν μεταξύ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ προγράμματος ἐγένετο καὶ ὁμιλία τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου, 'Επιτελάρχου κ. Θεοχαροπούλου, ὁ ὁποῖος μεταξύ τῶν ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Σήμερα ἡ 'Οργάνωσίς μας, τὸ ὠραιότερο ἔργον τοῦ δημιουργοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ 'Αρχηγοῦ μας, μπαίνει στὸν τρίτον χρόνον.

Γεννημένη κάτω ἀπὸ τὴ θέλησιν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν τῶν παιδῶν τῆς 'Ελλάδος, μεγαλωμένη μετὰ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ 'Αρχηγοῦ, ἀποτελεῖ πραγματικὴ 'Εθνικὴ

ἀσφάλεια γιὰ τὸ μέλλον τῆς μιᾶς μεγάλης καὶ ἀδαιρέτου Πατρίδος μας.

Σήμερα ἡ Σημαία μετὰ τὸ διπλοπέλεκυ κυματίζει ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον μέχρι τὸ ἄλλο τῆς 'Ελλάδος.

Στοὺς κόλπους τῆς 'Οργάνωσεώς μας οἱ νέοι τῆς 'Ελλάδος ἐμποτίζονται καὶ διαπαιδαγωγοῦνται μετὰ αἰώνια ἰδανικά τοῦ 'Εθνους, σφυρηλατοῦνται στὴν ψυχὴ καὶ ἀποκτοῦν συνειδήσιν τῶν ὑποχρεώσεών των ὡς μέλη ἐνὸς 'Εθνικοῦ συνόλου καὶ ἀγωνιστικὴ διάθεσιν τόσο ἀναγκαίαν γιὰ τὴν ἐποχὴ μας.

Καὶ κυρίως πλάθονται στὴν ψυχὴ καὶ στὸ πνεῦμα σύμφωνα μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ κατέστη πλέον συνειδήσιν ὅτι μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸν ξεπεσμό καὶ τὴν ἀναρχίαν καὶ μᾶς ἐθεμελίωσε τὴν τάξιν, τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὸ δίκαιον».

Καταλήγων εἶπε:

«Παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἐξωρίζουμε καὶ μετὰ τὴ στάσιν μας καὶ τὴς ἐνέργειάς μας νὰ προκαλοῦμε ἕνα φανερό ἢ κρυφὸ θαυμασμό καὶ νὰ δημιουργοῦμε μεταξύ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν, μίαν εὐγενῆ αἰχμάλαν γιὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπόλυτη συμβόρφοι πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς 'Οργανώσεώς μας, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιτύχουμε. Γιατὶ πλέον ἡ ἐπιείκεια δὲν ἔχει τὸν λόγον εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεών μας. 'Η 'Οργάνωσίς μας εἶναι τὸ ἀγαπητὸ τέκνον τοῦ 'Αρχηγοῦ, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ μέλλον τοῦ 'Εθνους μας.

'Η κοινωνία στοργικὰ καὶ μετὰ φανερό θαυμασμό παρακολουθεῖ τὴς Φαλαγγεῖς μας καὶ μᾶς παρέχει κάθε ἐκκόλιν γιὰ τὸ ἀνετο ζετούλιγμά μας μετὰ τὴ φανερὴ ἐλπίδα ὅτι ἔτσι ἐκπληρώνει 'Εθνικὸ καθήκον, μὰ καὶ πιστεύει ὅτι ἀπὸ τὴν 'Οργάνωσίν μας θὰ ξεπηδήσουν αὐριο οἱ ἀξιοὶ ὁδηγηταὶ τοῦ 'Εθνους μας σ' ὅλες τὴς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

'Ας καταβάλουμε, συναγωνιστὰς καὶ συναγωνίστριες, ὅλη τὴ δύναμιν

τῆς ψυχῆς μας, νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων τῆς 'Ελληνικῆς κοινωνίας, ἀντάξιοι τῶν πόθων τοῦ 'Αρχηγοῦ, ἀντάξιοι τῶν πεπρωμένων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς».

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΥ

Τὴν 5ην τρέχ. καὶ ὥραν 10.30' π.μ. ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας ἀπὸ τῶν νέων αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων.

Τὰς καθιερωθεῖσας κατὰ Κυριακὴν θρησκευτικὰς ὁμιλίας ἐνεκαίνισεν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ὁ Θ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Παντελεήμων. Ἐπίσης ὠμίλησεν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου κ. Θεοχαρόπουλος. Ἀποσπάσματα καὶ τῶν δύο ὁμιλιῶν δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Ἐν ἀρχῇ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τοῦ καὶ τὴν ὑπερφάνειάν του διὰ τὴν ὠραίαν ἐμπνευσὶν τῆς καθιερώσεως θρησκευτικῶν ὁμιλιῶν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀκολουθῶς δὲ ὑπεγράμμισε τὴν συμβολὴν τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας εἰς τὴν τόνωσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν αἰθημάτων.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου Παντελεήμων περαινὼν τὸν λόγον τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως οἷς θέλει ὅλους Χριστιανοὺς ἀληθινούς καὶ πατριώτας. Τὸ ἐζήτησεν ἀπὸ οἷς αὐτὸ καὶ τὸ περιμένει καὶ τὸ πιστεύει, διότι τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ διακρίνονται πολλὰ διὰ τὴν εὐφυΐαν των, εἶναι καὶ φιλότιμα καὶ ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν θρησκείαν των καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των καὶ ἐνθουσιάζονται πάντοτε ἀπὸ κάθε τι τὸ καλὸν καὶ ἠθικὸν καὶ ὠραῖον.

»Εγώ, παιδιά, μὲ πολλὴν ἀγάπην εὐχομαι τοῦτο εἰς ὅλους ὑμᾶς: Ὅλοι ἀληθεῖς Χριστιανοὶ καὶ ἀληθεῖς Ἕλληνες. Διὰ τὴν εὐτυχίαν τὴν ἰδικήν σας, διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος μας καὶ πρὸς χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας μας».

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Θεοχαρόπουλου

«...Μὲ τὸν ραδιοφωνικὸν μας πομπὸν ἔχομε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐρισκώμεθα πρὸς ἀλλήλους καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦμε κάθε μέρα. Γι' αὐτὸ συνιστῶ σ' ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Ὄργανώσεως νὰ προβοῦν στὴν ἀγορὰ ἑνὸς ραδιοφωνικοῦ καὶ νὰ παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὰς ἐκπομπὰς τοῦ Σταθμοῦ μας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὐρίσκωνται σὲ συχνὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν Κεντρικὴ Διοίκησιν, θὰ λαμβάνουν ἀμέσως γνῶσι τῶν διαταγῶν, ἀποφάσεων καὶ ἀντιλήψεων τῆς Παρακολουθοῦντος Διεύθυνσης τὸ πρόγραμμα τοῦ Σταθμοῦ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν μὲ τὰς ὁμιλίας ποὺ θὰ μεταδίδονται νὰ συμπληρώσουν τὴν μόρφωσίν τους, κ' εἴται πνευματικὰ ὁλοκληρωμένοι καὶ ἠθικὰ τέλειοι νὰ ἀκτινοβολοῦν σὲ κάθε πέρασμά τους. Παράλληλα ὁ ραδιοφωνικὸς μας πομπὸς θὰ μεταδίδῃ καὶ ἐκλεκτὰ μουσικὰ κομμάτια καὶ Ἑλληνικὰ τραγούδια, ὥστε τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. νὰ ψυχαγωγῶνται καὶ νὰ μορφώνωνται καλλιτεχνικὰ. Καὶ οὐ μόνον τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ἀλλὰ καὶ κάθε Ἕλληνας, παρακολουθῶντας τὸ ραδιοφωνικὸν πομπὸν τῆς Ὄργανώσεως, θὰ ἀπολαμβάνῃ τῆς μορφωτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς τοῦ ἐνεργείας καὶ θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθῇ τὴν Ἐθνικὴν δρᾶσιν καὶ τὰς κατευθύνσεις τῆς Ὄργανώσεως».

Ἡ γένεσις τῆς Δ. Α. Σ.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΣΤΑΤΙΣ

ῤέδωκε ὁ Ἀρχηγὸς τὴν πρώτην σημαίαν στὴ Διοίκησιν καὶ μὲ τὰ μάτια γεμᾶτα ἀπὸ τὴν ψυχικὴν τοῦ ἀγαλλίανσιν παρακολουθοῦσε τοὺς νέους ἐκείνους, τοὺς πρώτους ποὺ προσέφεραν αὐθόρμητα τὴν καρδίαν τους καὶ τὴν νεότητά τους στὸν πρὸς ἱερὸ βωμὸ τῶν ἀνθρώπων ἀξιών.

Τὸ τί ἐπετελέσθηκε στὰ δύο χρόνια τῆς συστάσεως τῆς Δ. Α. Σ., εἶναι καταπληκτικόν. Ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν ὀλικὴν πλευρὰ ἀλλὰ πρὸς παντὸς στὸν κόσμον τῶν ψυχῶν καὶ τῶν ἰδεῶν. Ἐνῶς νέος τύπος φοιτητοῦ καὶ φοιτήτριας παρουσιάζεται. Καθαρισμένος καὶ λαμπικαρισμένος σάν νέος ἥλιος μετὰ τὴν βροχή, ἀνεβαίνει σταθερὸς καὶ γερός πρὸς τὸν ἑλληνικὸν οὐρανόν. Δὲν ἔχει πιά τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸ παραφουσκῶμα τῶν κενῶν του γνώσεων τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, ἀλλὰ σάν παιδί, σάν παλληκάρι ἀδρὸς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, σάν βλαστάρη τῆς ἑλληνικῆς γῆς σκέπτεται καὶ κινεῖται πάντοτε στὰ ἑλληνικὰ δεδομένα καὶ τὴν ἑλ-

Μέσα στὸ βρασμὸ καὶ στὴ ζύμωσιν τῶν περασμένων χρόνων, μόλις ἐκίνησε ἡ Ἑλλάς γιὰ καινούργιους δρόμους καὶ γιὰ καινούργιες κατευθύνσεις, ὁ Ἀρχηγὸς καὶ δημιουργὸς τῆς νέας αὐτῆς Ἑλληνικῆς ὁρμῆς ἐβρίξε τὰ μάτια του στοὺς νέους, ποὺ θὰ γίνονταν αὐριο σύμφωνα μὲ τὰς γνώσεις καὶ τὴν μόρφωσίν τους οἱ πρωτοπόροι μιᾶς ἰδεολογικῆς κινήσεως καὶ οἱ βοήθοι τῆς ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Κι' ὁ πρῶτος πυρῆνας σχηματίζεται τὴν 7 Νοεμβρίου τοῦ 1937 μὲ τὴν μετονομασίαν τοῦ Παμφοιτητικοῦ σὲ Ἐθνικὴ Ὄργανωσιν Νεολαίας. Τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιάς τοῦ ἴδιου χρόνου, σάν ἓνα μεγάλο δῶρο, ἔπαιρνε ὁ Ἀρχηγὸς ἀπὸ τὴν ψυχὴ 500 ἀγοριῶν καὶ 150 κοριτσιῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν τὸν ὄρκο γιὰ ἀφοσίωσιν, ἀγάπην καὶ προσήλωσιν στὴν ἰδέαν γιὰ τὴν ὁποία ἤθελε ἔκείνος νὰ τοὺς ἐνώσῃ.

Μιὰ γκρίζα βροχερὴ μέρα μὲ τὴν γκρίζαν πρώτην στολή, στὸ προαύλιον τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων στέκονταν οἱ πρῶτοι νέοι γιὰ μιὰ ἱεροτελεσίαν. Σάν ἱερέας καὶ σάν Προφήτης κα-

ληνικὴ ἀλήθεια. Καὶ τὸ κορίτσι, ποὺ φωνασκοῦσε πρὶν γιὰ δικαιώματα καὶ χειραφετήσεις ξέρε ἴσα βάθειά μέσα τοῦ κεῖται ἡ ἀλήθεια τῆς ὑπάρξεώς του στὸ πλαίσιο τοῦ ἑλληνικοῦ συνόλου, τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ βιολογικὸν βάθος. Ἐκεῖ νοιώσει τὴ βαθεῖαν ἀλήθειαν τοῦ μεγάλου σοφοῦ τοῦ αἵματος μας: «Ἡ γυναῖκα, καθαρὴ καὶ πολύτιμη, ὅμοια μὲ τὸ διαμάντι, φωτισμένη μὲ τὰς ἀρετὰς ἑνὸς κόσμου, ποὺ ἀκόμα δὲν ὑπάρχει. Ἡ ἀκτίνα ἑνὸς ἀστεριοῦ λάμπει στὴν ἀγάπην σας! Ἡ ἐλπίδα σας εἶναι: «Ὡ! ἂς γεννοῦσα τὸν ἑξαιρητικό!».

Καθωδηγημένη ἀπὸ ἕνα γεμᾶτο νεανικότητα καὶ γνῶσι Ἀρχηγό, φροντισμένη ἀπὸ ἕνα νέο, πληρωμένον σάν βεῖο κροντήρι ἀπὸ ἐνθουσιασμό, διοικούμενη ἀπὸ παιδιὰ καὶ κορίτσια εὐνατικά γιὰ τὴν ἰδέαν κ' ἀκούραστα γιὰ τὴν πορείαν, ἡ οὐδυνάουσα αὐτὴ νεολαία διανύει μὲ γερὰ βήματα τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ πρωτοπόρος καὶ πρωτοστάτις.

Σ. Καραϊσκάκης

Ο ΞΑΝΘΟΣ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΣ

Εκεί στο δυσμορφο και ιστορικό νησάκι του Αιγαίου την Πάτμο, πού, με τα γραφικά του λιμάνια, τις ολοκάθαρες αμμουδιές και τα δαντελωτά ακρογιάλια, μοιάζει σαν άγια ζωγραφιά, το 1772, ένας ακόμη έκλεκτος Έλληνας βλαστός, ο Έμμανουήλ Ξάνθος, βλέπει το φώς της ζωής.

Από τα πρώτα του παιδικά χρόνια τα μεγάλα και συμπαιθητικά μάτια του γυρίζουν ανήσυχα και βυθίζονται νοσταλγικά προς το ΊκARIO πέλγος πού φαντάζονταν τα άλλα ελληνικά νησιά, όπως στενάδουν κάτω από το πέλμα του κατακτητού.

Μαθητεύει στην από αρχαιότητας εποχής περιώνυμο σχολή της Πάτμου και τη φλογερή ψυχή του την εξάπτει το πέρασμα, μέσα από την ίδια αυτή σχολή, τόσων ένδοξων και έκλεκτων τέκνων του Γένους, μεταξύ των οποίων την πρώτη θέσι κατέχει ο Γρηγόριος Δ' και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος, πού αργότερα θ' αφήση το θρόνο του για να πάη στα Ψαρά να εύλογηση και ν' αγωνιστή με το λαό για την ελευθερία του Έθνους.

...Ήταν πεπρωμένο! Πάνω στον Ιερό βράχο, πού στάθηκε ο τόπος της εξορίας του πεφιλημένου μαθητού του Σωτήρος Ιωάννου και η Ιερή θέσις της αποκαλυπτικής αυτού όπτασις, ο ανδρωθείς πλέον Ξάνθος ώραματίστηκε μιάν άλλην αποκάλυψιν όχι διγνώτερον θείαν, όχι διγνώτερο κοσμοϊστορική, την ιδέα της απολυτρώσεως του Γένους.

Νέος ακόμη είκοσι χρονών, ώθούμενος από μιάν άκατανίκητη δύναμι αφήνει τα στενά όρια της Πατρίδος του για να ξενιτευτή στην Τεργέστη, το κέντρο του εμπορίου εκείνης της εποχής. Θάλεγε κανείς πώς η δίψα και η ανησυχία της ψυχής του βρήκε την εκπλήρωσί της. Αλλά το ήφαιστοιο πού κλείνει μέσα στο είναι του δεν έχει τελειωμό. Δεν ήσυχάζει και δεν βρίσκει πουθενά τη γαλήνη.

Το 1812 βρίσκεται στην Πόλι. Συνάπτει μιάν Έταιρεία εμπορικών επιχειρήσεων με τρεις άλλους Έλληνες εμπόρους και φεύγει για τα Γιάννενα προς αγοράν λαδίων, περνάει από την Άγία Μαύρα και όπως είναι ιδεών έ-

λευθέρων εισάγεται εις την έταιρείαν των έλευθέρων Κτιστών, από ένα φίλο του Παναγιωτάκη Καραγιάννη.

Η εισοδός του και η μύησις του στην Έταιρεία των κτιστών του δυνάμυνει τα ένδόμυχα όνειρα για την ίδρυσι μιās άλλης παρεμφορούς μυστικής έταιρείας, πού σκοπό της να είχε την εκπλήρωσι του πόθου πού του κατέτρωγε την ψυχή, της άπελευθερώσεως της Πατρίδος του.

Το 1813 άνεβαίνει στην Όδησσό και εκεί γνωρίζεται με το Σκουφά και τον Τσακάλωφ, νέους με αίσθήματα πατριωτικά και φιλελεύθερα. Γίνηκαν άχώριστοι φίλοι κι' οι τρεις. Περπατούν τα βράδυα πάντα μαζί και στο κάθε τους βήμα ορδώνεται η ίδια σκέψις, το ίδιο έρώτημα: Το άθλιο κατάντημα της άγανακτημένης των Ελλάδος υπό την Τυραννία.

Στά μάτια τους άκτινοβολεί η λάμψις της λευτεριάς. Το Έθνος δεν πρέπει να περιμένει άλλο· πρέπει να σηκωθεί μόνο του χωρίς τη βοήθεια ήγεμόνων και βασιλέων.

Είναι τα λόγια και οι σκέψεις πού ανταλλάσσουν στις ζεστές βραδυές του καλοκαιριού του 1814. Ο Ξάνθος πρωτοστατεί και έπιμένει. Ο Σκουφάς υπερθεματίζει, ο Τσακάλωφ συμφωνεί. Η Φιλική Έταιρεία συντελείται και το μέλλον προσιωνίζεται λαμπρόν.

Τρία χρόνια έχουν περάσει· έμπορικές άσχολίες υπεχρέωσαν τον Ξάνθο να αφήση τους φίλους του και να κατεβή στην Πόλι ως λογιστής του μεγαλειόπουρου Παλαιολόγου.

Μιά περίεργη νάρκη από του 1814 ως το 1817 έχει σκεπάσει τα φλογερά λόγια και την Ιερή άπόφασι της Όδησσού. Ξαφνικά ένα γράμμα του Τσακάλωφ τον πληροφορεί ότι τίποτε άπ' όσα είχαν συμφωνήσει δεν έχει ξεχαστή κι' ότι αρχίζει πιά έντονη η κίνησις. Το 1818 συναντώνται στην Πόλι κι' ο Τσακάλωφ μπαρκάρεται για το Πήλειο για να καταφέρη τον Άνθιμο Γαζή να δεχθή να μεταφέρουν εκεί την έδρα της Έταιρείας. Αργότερα, κατά τον Άπρίλη, την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου, ο Ξάνθος κάνει Άνάστασι με το Σκουφά πού κατέβηκε κι' αυτός στην Πόλι μαζί με τον Λουριώτη και τον Άναγνωστόπουλο.

Ο Ξάνθος τούς φιλοξενεί στο φτωχικό του σπιτάκι του Άρναούτκιοι. Και το σπιτάκι αυτό γίνεται βωμός και έστια και στρατηγείο μαζί. Από εκεί ξεκινάει κάθε στιγμή και μιá προσταγή και ένα σύνθημα σ' όλον τον Έλληνισμό:

Σηκωθείτε!... Η όρμη τους είναι άφανταστή εκείνη την εποχή. Κατχοούν και μυούν αδιάκοπα τον ένα μετά τον άλλο τους εξέχοντας Έλληνες, αλλά πάνω σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή ξεψυχάει ο Σκουφάς.

Από εδώ κι' έμπρός άνοίγει διάπλατα ο όρίζων της Ιστορικής και άνεκτίμητης δράσεως του Ξάνθου, πού του άσφαλίζει την μερίδα της άσφαστης δόξας των πατέρων της έλευθερίας.

Ξεκινάει με την ύψηλή έντολή της Έταιρείας για την Πετρούπολι. Στις 16 Ιανουαρίου παρουσιάζεται στον Καποδίστρια και του προτείνει να ανταλλάξη τη θέσι του διπλωμάτου με τον τίτλο του Γενικού Έφφφρου του Έθνικού κινήματος. Άλλ' ο Καποδίστριας έχει άντιρρήσεις· δεν ένόμιζε τους Έλληνες Ικανούς και ώρίμους να έλευθερωθούν μόνοι των.

Ο Ξάνθος είχε μαντέψει την άρνησί του αυτή και δεν άπελπίζεται· άλλωστε είχε άντιρρήσεις· από την άρχή, για να δοθή η άρχηγία στον Καποδίστρια. Χωρίς να ρωτήση κανένα παίρνει τη μεγάλη άπόφασι και την Ιστορική εύθύνη να διορίση τον Άλέξανδρο Ύψηλάντη Άρχηγό. Ο Πρίγκηψ ένγνώριζε την ύπαρξι της Φιλικής Έταιρείας από τον Κατακάζη πού είχε αναλάβει να μύηση την οικογένεια των Ύψηλάντηδων. Ο Ξάνθος δικαιώνεται άπόλυτα από την Ιστορία δια την πρωτοβουλία στην έκλογή του. Ο μονόχειρ Πρίγκηψ είναι ο γενναίος μεταξύ των γενναίων πού μπορεί και ξέρει να τραθήξη το σπαθί της λευτεριάς.

Μετά το μέγα κίνημα η δραστηριότης του Ξάνθου φτάνει στο κατακόρυφο. Δίπλα στον Άρχηγό στέκεται πολύτιμος προστάτης και συντάσσει τα σχέδια συνθηκών, καταστατικά

Emmanouil Xanthos

Η όπογραφή του Έμμανουήλ Ξάνθου

Όργανισμούς Έφορειών, ενεργεί άλληλογραφία με τούς σημαίνοντας διπλωμάτες και άναλαμβάνει το ύπουργείο των Έξωτερικών, ως πούμε, του κινήματος. Γιατί ο Ξάνθος είναι και άναδεικνύεται έξοχος και εύφυης διπλωμάτης. Γυρίζει παντού από στεριές σε θάλασσες, από τη μιá άποστολή στην άλλη, για να έτοιμάση την Έπανάστασι.

Το 1827 ο έθνικός ρόλος του Ξάνθου τελειώνει. Φεύγει ξεχασμένος από όλους για την Όδησσό για να κερδίση τό ψωμί της οικογενείας του. Δέκα όλάκερα χρόνια αργότερα η κυβέρνησις τον θυμάται και ο Όθων του άπονέμει το χρυσό σταυρό του Σωτήρος... Έν τώ μεταξύ δεν έχει ούτε το φαγητό της οικογενείας του. Φτωγός και άπλός όπως πάντα δέχεται τό κτύπημα της μοίρας και άγωνίζεται για τον έπίουσιν, ένψ οι πολλοί φιλονικοούν

(Η συνέχεια στη σελίδα 224)

Πυθαγόρας

* ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ *

Ο Πυθαγόρας, Ένας από τους μεγαλύτερους σοφούς της αρχαιότητος, γεννήθη περί το 580 π. Χ. Άγνοείται ο τόπος της γεννήσεώς του. Γνωστόν είναι μόνον ότι τά έτη της νεότητός του τά έπέρασε εις την Σάμον.

Ο περίφημος Πολυκράτης, τύραννος της Σάμου, θέλων πιθανώς να σταματήσει μίαν αποδημίαν των υπηκόων του, άπηγόρευσε την έξοδον

των νέων από την νήσον. Ο Πυθαγόρας, περιφρονών την άπαγόρευσιν, έγκατέλειψε την Σάμον και έπεδόθη εις μακρά συνεχή ταξίδια. Μετέβη εις Μίλητον, όπου έλαβε μαθήματα από τον σοφόν Θαλήν και ήλθεν εις την Αίγυπτον διά να ζητήσει από τους Ιερείς να τον μυήσουν εις την έπιστήμην των.

Διηγούνται ότι ο βασιλεύς των Περωών Καμβύσης, αφού έκυρίευσεν την Αίγυπτον, έφερεν εις την Βαβυλώνα ώρισμένον αριθμόν αιχμαλώτων, μεταξύ των οποίων ήτο και ο Πυθαγόρας.

Έπειτα από αιχμαλωσίαν δώδεκα έτών, ο Πυθαγόρας — ήτο τότε 60 έτών — έπέστρεφεν εις την Σάμον, αλλά δέν έγκατεστάθη εκεί. Έπεχείρησεν ένα ταξίδι στην Έλλάδα και στην Ιταλία και σταμάτησε στον Κρότωνα, πόλιν της Μεγάλης Έλλάδος. Έκεί άπεφάσισε να ίδρύσῃ μίαν σχολήν, εις την οποίαν έδίδασκε τάς δοξασίας του.

Ο Πυθαγόρας είχε τραγικόν τέλος. Διηγούνται ότι μία φατρία είχε σχηματισθῇ στον Κρότωνα έναντίον των όπαδών του Πυθαγόρα. Έπί κεφαλής της φατρίας αυτής ήτο ο Κύλων ό όποιος έβαλε φωτιά στο σπίτι που έμενε ο Πυθαγόρας. Έκεί, εις ηλικίαν 80—90 έτών, έχάθη υπό τάς φλόγας.

Ο Πυθαγόρας υπήρξεν αρχηγός σχολής, από την οποίαν εξέπήδησαν περίφημοι άστρονόμοι: ο Ίκέτας, Ήρακλείδης ό Πόντιος, ό Φιλόλαος...

Ίδού ποία ήτο ή βάση της διδασκαλίας του: Ο ήλιος είναι άκίνητος στο διάστημα και περίξ του κυκλοφορούν οι πλανήται και ιδιαίτερος ή Γῆ. Οι δύο άστέρες, ό Έωσφόρος (Αύγερινός) και ό Έσπερος, είναι ένα, τό ίδιο άστέρι, ό πλανήτης Άφροδίτη. Η Γῆ είναι στρογγύλη, έτσι ώστε μπορεί να υπάρχουν κάτοικοι όρθοι εις μίαν διεύθυνσιν αντίθετον προς εκείνην, την οποίαν έχομεν ήμεis εις τό ήμισφαίριό μας. Η Γῆ στρέφεται περί

εαυτήν και παράγει με αυτήν την κίνησιν την ήμέραν και την νύκτα.

Οι μαθηταί του έδίδασκοντο μαθηματικά, άστρονομικά, φιλοσοφικά και ιατρικά. Άπερίόριστος ήτο ό σεβασμός των μαθητών προς τό κύρος των υπό του Πυθαγόρα λεγομένων (Αυτός έφα). Γνωστόν είναι τό θεώρημα του Πυθαγόρα: «Παντός όρθογωνίου τριγώνου τό τετράγωνον της ύποτείνουσας ίσοῦται προς τά τετράγωνα των δύο άλλων πλευρών».

Γνωστός επίσης είναι και ό περίφημος αυτόέλεγχος, τον όποιον ό Πυθαγόρας έδίδασκε να κάμνουν οι μαθηταί του έκάστην έσπέραν πρό του ύπνου: «Τί έπραξα; Τί παρέβην; Τί πού έπρεπε να κάμω δέν εξέτελεσα;».

Εis τά ήθικά διδάγματα, τά όποία μάς έκληροδότησαν οι σοφοί της αρχαιότητος, εξέχουσιν θέσιν κατέχουν τά «Χρυσά Έπη» των Πυθαγορείων. Ίδού αυτά:

«Αθάνατον Θεόν πρώτα να τιμάς. Να σέβῃσαι τον δρκον. Τους γονείς και τους συγγενείς σου να τιμάς. Τον άριστον να κάμνης φίλον. Να μη έχθρεύῃσαι τον φίλον σου για μικρό φταίξιμο. Από όλους τον εαυτόν σου να έντρέπῃσαι περισσότερο. Να είσαι δίκαιος και με λόγους και με έργα. Να μη κάμνης ποτέ καμμίαν αίσχράν πράξιν, μήτε με άλλους, μήτε μόνος σου. Πράττε όσα ούδέποτε θά σε βλάψουν. Να σκέπτεσαι καλά, πριν κάμνης κάτι, δια να μη κάμνης άνόητα. Άθλιος όποιος λέγει και πράττει άνόητα. Ο συνετός έκτελεί μόνον εκείνα, δια τά όποία ούδέποτε μετά ταῦτα είναι δυνατόν να μετανοήσῃ. Τάς άτυχίας να ύποφέρῃς με πραότητα και να μη άγανακτήσῃς. Να είσαι έγκρατης πρωτίστως στο φαγητό σου, στον ύπνο και στο θυμό σου. Να έχῃς μέτρον στα φαγητά, στα ποτά

Ο Πυθαγόρας διδάσκων στον Κρότωνα.

και στα γυμνάσια. Μέτρον δέ είναι εκείνο, πού ποτέ δέν είναι δυνατόν να σε λυπήσῃ. Μην άμελῃς την σωματικήν σου ύγείαν. Να ζητάς την βοήθειαν του Θεού για κάθε εργασίαν πού έπιχειρείς, για να την φέρῃς εις πέρας. Αυτά να κάμνης, αυτά να μελετάς, αυτά να άγαπᾷς, διότι αυτά θά σε οδηγήσουν εις τον δρόμον της θείας άρετής».

Βούλα Γ. Βασιλειάδου

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπό : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Σάν παράξενο τὸ τραγοῦδι σου, κύρ Βασίλη, εἶπε ὁ Πρωτοσπαθάρης. Κρύβει κάποιο νόημα, μὰ δὲν εἶναι χεροπιαστό. Ἐκεῖ πού πάει ὁ νοῦς καὶ τὰ σκλαθῶσι, τοῦ ξεγλιστράει καὶ φεύγει καὶ μοιάζει σάν Ἰσκιος, πού ὅσο τρέχεις τὸ κατόπι του, τόσο αὐτὸς ξεμακραίνει καὶ γίνεται πιὸ ἀνέερος.

— Παντοῦ γυρεύει κάτι ὁ κύρ Γρηγοῖράς, φώναζε δυνατὰ ὁ Ἐπαρχος καὶ ξέσπασε σὲ δυνατὰ γέλια.

— Καὶ μὴ δὲν ἔχει κάθε πρᾶμα τὴν ἀφορμὴ του καὶ τὸ λόγο του; παρατήρησε ἐκείνος σοδάρᾳ.

— Ἐ λοιπὸν τὸ τραγοῦδι εἶναι τραγοῦδι. Τίποτ' ἄλλο. Γιά νὰ τ' ἀκούς καὶ νὰ χαίρεσαι καὶ ν' ἀποδεχῶναι τίς πίκρες καὶ τὰ βάσανά σου.

— Ἡ κόρη μαθὲς ἡ ροιδιὴν καὶ ξανθομαλλοῦσα ἦταν τὸ στοιχείο, πού πήρε τὴ μορφή τούτῃ γιὰ νὰ πλανέσῃ τὸ γιό τῆς χήρας, εἶπε μὲ τὴ βαθείᾳ γλυκεῖα φωνή του ὁ γέρο τραγουδιστής, πού δὲν κατάλαθε καλά καλὰ τί ζητοῦσε ὁ κύρ Γρηγοῖράς νὰ βρῇ σὸ τραγοῦδι του.

Ὁ Φωκᾶς σηκώθηκε καὶ τράβηξε ἀργὰ κατὰ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο... Τ' ἀψηλὰ δέντρα στέκανε ἀκίνητα λουσμένα σὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ πού κάποτε κάποτε ξέφευγε μέσα ἀπὸ τὰ βαρεῖα φορτωμένα σύννεφα. Ἡ χλασὴ, πού κάνανε οἱ δοῦλοι μαζεμένοι στὴν αὐλὴ καὶ σὸ σταῖλο, ἔφτανε ὡς ἐκεῖ... Ἀνάσανε βαθείᾳ.

— Ὅπου νᾶναι θὰ ξεσπᾶσῃ μπόρα, εἶπε ὕστερα γυνῶντας στὸν τραγουδιστή, πρόσεσε:

— Μ' ἀρέσει τὸ τραγοῦδι σου, γέρο... μὰ τὸ τέλος, θαρρῶ, πῶς θὰ χρειαστῇ νὰ τ' ἀλλάξῃς... Γιατί θὰ βρεθῇ καὶ κάποιος πού θὰ τὸ βγάλῃ τὸ δαχτυλίδι ἀπὸ τὸ βυθό... Πολλὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα, ἀρχόντοι, πού τρῶνε τὰ παλληκάρια... καὶ ξέρω ἕνα, μὰ τὴν Ὑπεργία Θεοτόκο, πού κατάπιε ὡς τὰ τώρα ἀρίφνητα... Ἐκεῖ... καταμεσῇ στὴ θάλασσα ξαπλωμένο...

— Ἡ Κρήτη! ἀκούστηκε μιά φωνή.

Ὅλοι στράφηκαν ξαφνιασμένοι.

Ὁ Δημήτρης κι' ὁ Μιχαὴλ ὡς τὰ τώρα εἶχαν μείνει σιωπηλοί, καθὼς δὰ κι' ἔπρεπε, μιά καὶ πού αὐτοὶ ἦσαν μονάχα μικροὶ κι' ἀσήμαντοι ἀκόμα. Ἀνάμεσα σὲ τόσο σημαντικὰ καὶ αξιοσέβαστα πρόσωπα. Τὰ ὀρεχτικά φαγητὰ ἐξ ἄλλου τοῦ Πρωτοσπαθάρη, ἡ κουσέντα ὕστερα πού ὅλοι περίμεναν ἀπὸ στιγμὴν σὲ στιγμὴν νὰ γυρίσῃ σὲ ζητήματα σπουδαῖα, ἔκαναν τοὺς ἀρχόντους νὰ προσέχουν κάθε ἄλλο πα-

ρὰ τοὺς δύο ἀγούρους... Ὡς τόσο τ' ἀγρυπνο μάτι τοῦ Δομέστικου εἶχε πέσει κάμποσες φορές ἀπάνω τους ἐξεταστικὸ καὶ περίεργο καὶ μάλιστα, ὅταν ὁ γέρο τραγουδιστὴς τοὺς εἶχε σκλαθῶσι μικροὺς καὶ μεγάλους μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ λαοῦτο του.

Τότες ἀλήθεια ἀξίζει νὰ τοὺς διηγεῖται.

Ὁ Δημήτρης πρῶτα μὲ σταυρωμένα μπροστὰ στὸ στήθος τὰ βραχιόνια, λιγάκι γλωμῶς, κοίταξε ἴσια μπροστὰ του. Ἡ συγκίνησή του ἦταν φανερὴ ὅμως τὴ συγκρατοῦσε μὲ τὴ δύναμη κείνῃ πού ἦταν φυσικὴ στὴν ἀρχοντική του ράτσα. Ἡ Μιχαὴλ ὕστερα τοῦτος ἦταν ὀλότελα ἀναστατωμένος γιὰτὶ τὸ παράβολο πραιματευτῆδικο αἷμα τοῦ πατέρα του εἶχε ἀνάψει ἀκούοντας τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐνιοῦταικου λεθέντη κατὰλαθε εὐτὺς τὴν αἰτωμένη ἐπιβουλὴ τοῦ στοιχειοῦ πού μεταμορφώθηκε σὲ κόρη, καὶ μόνο πού δὲ φώναζε «Μή!», ὅταν εἶδε πῶς τὸ παλληκάρι μὲ τὴ γενναία καρδιά πού εἶχε, ἔπεσε εὐκολὰ στὴν παγίδα κι' ἔδωσε πίστη στὰ ψευδόλογα καὶ τὰ κακίωματα τῆς ἀτυχῆς τάχα κοπέλλας. Κλίνοντας τὸ κορμὶ μπροστὰ, μὲ τὰ μάτια στηλωμένα στὸ γέρο τραγουδιστή, σὰ γεράκι πού φερμαίρει, ἔλεγε, νὰ τώρα δὰ θὰ χυθῇ κατὰ πάνω του... Τὰ λόγια τοῦ θείου του πού ἀναρωτιόνταν, ποῖο τάχα νᾶναι τὸ νῆμα τοῦ τραγοῦδιού, τὸν ἔρριζαν σὲ σκέψεις κι' ὅταν ὁ Φωκᾶς, πολὺ ἐξυπνα, θέλησε νὰ ξεκρίνῃ μέσα ἀπὸ τὸ μῦθον κρυμμένη ἀλήθεια, αὐτὸς πρῶτος τὴν ἀνομάτισε μὲ τ' ὄνομα πού περισσότερο τῆς ταίριαζε τὴν ἐποχὴ τούτῃ... «Ἡ Κρήτη!» φώναξε.

Ὅλοι ἐνοιῶσαν πῶς ὁ ἀγούρος εἶχε δίκην. Τὸ στοιχείο τοῦτο ἀληθινὰ ξαπλωμένο καταμεσῇ στὴ θάλασσα σὰ γοργόνα, ἐλεόγιαζε μὲ τὴν ἐπιβουλὴν ὁμορφίαν τῆς τρεῖς κόσμους κι' ἐἀρίφνητα, ὅπως πολὺ σωστά εἶπε ὁ Δομέστικος, ἦταν τὰ τίμια παλληκάρια πού χύσαν τοῦ κάκου τὸ αἷμα τοὺς προσπαθώντας νὰ τὴν κερδέσουν...

Τὰ λαγωνικά σου κύρ Γρηγοῖρά τ' ὠμίστηκαν τὸ στοιχείο.

Ἐνα γέλιο, ὅλο σαρκασμὸ κι' ἀντροκάλεσμα ἀνέβαινε ἀπὸ τὰ γαλᾶζια πέλαγα κι' ἀντιλαλοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ θόλο τ' οὐρανοῦ.

Ὁ Φωκᾶς πού τὸ περίμενε, θαρρεῖς, τὸ φέριμο τοῦτο, χαμογέλασε ἱκανοποιημένος, προχώρησε ὕστερα κατὰ τὸ μέρος πού κάθονταν τὰ δύο ἀγόρια, στάθηκε πίσω, ἔβαλε τὰ χέρια στοὺς ὤμους τοὺς καὶ εἶπε κοιτάζοντας τὸν Πρωτοσπαθάρη:

— Τὰ λαγωνικά σου, κύρ Γρηγοῖρά, τ' ὠμίστηκαν τὸ στοιχείο... Χά, χά!! Μοῦ τὰ δίνεις νὰ πάω σὲ κυνήγι;

Παρ' ὅλο πού γελούσε ἦταν φανερό πῶς μιλοῦσε σοδάρᾳ καὶ πῶς ἡ στιγμή τούτῃ ἦταν ἐπίσημη.

Ὁ κύρ Γρηγοῖράς τὸ κατάλαθε κι' ἀπάντησε εὐτὺς μὲ συγκίνησιν...

— Ἄν εἶναι θέλημα Θεοῦ, στοὺς ὀρμίσους σου ἐνδοξότατε...

— Ὅσο γιὰ τὴ δική τους γνώμη δὲν τὸ ζήτησα, καθὼς βλέπεις, γιὰτὶ τὴν ξέκρινα καθαρά στὰ λόγια καὶ τὰ φερσίματά τους... εἶπε πάλι ὁ Φωκᾶς κι' αὐτὴ τὴ φορὰ μὲ γοργὰ βήματα πῆγε καὶ κάθησε στὴ θέσι του...

— Μοῦ ὀψοσχέθηκες ὅμως καὶ κάτι ἄλλο, κύρ Γρηγοῖρά, πρόσεσε.

Ὁ Πρωτοσπαθάρης γύρισε τότε στὸν ἀψηλὸ δοῦλο ποδοστρεκα σταυροχειρασμένος μπροστὰ σὸ βαρὺ βῆλο καὶ πρόσεσε:

— Φώναζε τὸ ἀρχοντόπουλο, τὸ γιό τοῦ Ἀκρίτα Κομιτᾶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΘ'.

Ἡ Νανῶ

Ὁ Γρηγόρης σὸ μεταξὺ τοῦτο περίμενε, καθὼς ξέρουμε, στὴ διπλανὴ σάλα.

Γιατὶ ὁ Πρωτοσπαθάρης δὲν τοῦδωσεν θέση σὸ τραπέζι, ὅπως ἔκανε γιὰ τὸ Δημήτρη καὶ τὸ Μιχαὴλ; Αὐτὸ τὸ πρόσβλημα κανέναν ἀπὸ τοὺς τρεῖς φίλους δὲν κατάφερε νὰ τὸ λύσῃ. Κι' ὅμως δὲν ἦταν καὶ πολὺ δύσκολο μονάχα πού δὲν ἤξεραν τὸν τρόπο πού σκεπτότανε ὁ κύρ Γρηγοῖράς, πού δὲν ἔκανε τίποτα χωρὶς νὰ τὸ μετρήσῃ πρῶτα καὶ νὰ τὸ καλολογαρίσῃ.

Τὸ λοιπὸν, νὰ πῶς σκέφτηκε στὴν περίστασιν τούτῃ. Πρέπει ὁ γιὸς τοῦ Κομιτᾶ νὰ κάνῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερη ἐντύπωση στὸ Δομέστικο, ἔτσι πού τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ἐπιθυμίαν του, νὰ τὸν πάρῃ δηλαδὴ μαζί του καὶ νὰ τὸν προστατέψῃ... Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ ἀποφάσισε νὰ τὸν παρουσιάσῃ σάν κάτι ἐξωρρο, μοναδικό, ὕστερα ἀπὸ τὸ τραγοῦδι τοῦ γέρο πού θὰ ἐτοίμαζε, νὰ ποῦμε, τίς καρδιὲς νὰ δεχτοῦνε μὲ λαχτάρᾳ τὴ διήγησιν σχετικὰ μὲ τὸ μοναστήρι καὶ νὰ δοῦνε μὲ τὰ μάτια τους, ἀνδρὶ τὸ σπουδαιότερο, δίχως ἄλλο ἕνα ἀπὸ τοὺς πρὸ συμπαθητικοὺς ἥρωες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΑΤΖΗ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΞΗΣ

Ο Χατζή-Γιάννης Μέξης είναι ένας ήρωας, ένας άδικημένος από την ιστορία αγωνιστής. Γι' αυτόν οπότε χοντρά και βαρειά βιβλία της τὸ δνομά του αναφέρεται μὲ κτυπητά μαύρα γράμματα; Τί κι ἂν ἔδρασε ὅσο λίγοι στὴν Ἐπανάστασι; Στὴ μνήμη πολλῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἐξακολουθεῖ νὰ μὲν ἀγνωστός. Μερικοὶ ξέρουν λίγα πράγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ του, ἄλλοι μόνο τ' ὄνομά του, κι ἄλλοι τὸν ἀγνοοῦν ὁλότελα.

Ὁ Χατζή-Γιάννης Μέξης γεννήθηκε στὶς Σπέτσες, στὰ 1754, τὸ ἄπο αὐτὸ νησί μὲ τοὺς βοτσαλοστρωμένους δρόμους, τὰ σπιτάκια του καὶ τὰ ποιητικὰ καφφενεδάκια. Ἡ οἰκογένειά του εἶχε τίς ρίζες της ἀπὸ τὴν Ἠπειρο καί, ὅπως ὑποστηρίζουν μερικοὶ ἱστορικοὶ, πρωτοφάνηκαν σ' αὐτὸ τὸ μέρος στὴν ἐποχὴ τῶν Κομητιῶν. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ περιφήμου Σκεντέρμπεη, ἀναγκάστηκαν νὰ καταφύγουν σὲ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης. Ὁ πατέρας τοῦ Γιάννη Μέξη, Θεόδωρος, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν καταδίωξι αὐτῆς τῶν Τούρκων, πῆγε πρῶτα εἰς τὸ Λεωνίδει τῆς Κυνουρίας καὶ ὕστερα στὶς Σπέτσες, ὅπου, ὅπως σὰς εἶπα, ἀπόκτησε τὸν ἀνθρώπο ἐκεῖνο ποὺ ἐμελλε νὰ παίξῃ σπουδαῖο ρόλο στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι. Ὁ γιὸς τοῦ Θεόδωρου Μέξη, ὅταν μεγάλωσε, δὲν ἀργησε σιγὰ-σιγὰ νὰ γίνῃ πλοῦσιος καὶ ν' ἀποκτήσῃ μεγάλην ἰσχύ στὸ νησί του. Γι' αὐτὴ τὴν ἐπιρροή ποὺ εἶχε ὁ Χατζή-Γιάννης Μέξης ἐπάνω στοὺς συμπατριῶτες του, διαρρίστηκε ἀπ' τὸ Σουλτάνο «ναζιρὸς» στὰ 1817, δηλαδὴ προεξάρχων τῶν προκρίτων τοῦ νησιοῦ. Τὸ σπῆτι του, ποὺ βρίσκεται ἀκόμη ἀκέραιο στὶς Σπέτσες, ὅταν τὸ ἐπισκεφθῇ κανεὶς θὰ νοιώσῃ τὸ μεγαλεῖο τοῦ σπιτονοικοκύρη ποὺ τὸ εἶχε. Εἶναι ἓνα σπῆτι ἀραβογενετοῦ ἀνικου ρυθμοῦ σὲ σχῆμα Π τριόροφο, μὲ θαυμασίους θόλους καὶ ἓνα ἄποφο ἐξώστη. Δυὸ στενεῖς πέτρινες σκάλες, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, δὴν γοῦν στὸ δεῦτερο πάτωμα, ποὺ εἶναι οἱ μεγάλες αἰθουσες τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀρχόντων. Ὁ ἐπισκέπτης τοῦ ἀρχοντικοῦ τοῦ Μέξη ἀμέσως αἰσθάνεται ἓνα σεβασμὸ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ γύρω ἀντικείμενα, τὸ θησαυροφυλάκιο, τὸ τζάκι, τίς μεγάλες αἰθουσες καὶ ὅλ' αὐτά, ποὺ εἶναι τώρα τελείως γυμνά. Τὸ σπῆτι εἶχε ὁ Χατζή-Γιάννης Μέξης στὶς Σπέτσες, ποὺ ἄλλοι τὸν ὀνόμαζαν «Πασὰ τῶν Σπετσιῶν» καὶ ἄλλοι «Καπετάν Χατζή».

Μὲ τὸν πλοῦτο ποὺ διέθετε κατ' ὅσον νὰ συνδεθῇ συγγενικά μὲ τίς πρώτες οἰκογένειες τοῦ Νησιοῦ παντρεύοντας τίς τέσσαρις κόρες του μὲ τοὺς γιὸς τῶν οἰκογενειῶν Χατζή Ἀναργύρου, Νικόλου Γιάννη Λάμπρου, Γεωργίου Κούση καὶ Ἀδριανῶν Λαζάρου Μανιάτη, τοὺς δὲ γιὸς του μὲ τίς κόρες τῶν οἰκογενειῶν Μπουμπουλίνας, Ἀναγνώστη Βασιλῆ Γκίνη καὶ Λαζάρου.

Περὶ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἐπανάστασης τοὺς Μποτσαλούς, τοὺς ὁποίους ἐξώρισε στὸν Πόρο κατὰ τίς ἐμφύλιες διαμάχες μεταξὺ τῶν Σπετσιῶν, ὡς

ἀρχηγὸς τῶν ἀριστοκρατῶν. Εὐτυχῶς όμως, λίγον καιρὸ πρὸ τῆς Ἐπανάστασης, ὁ Μέξης συμφιλιώθηκε μαζὶ τους καὶ οἱ Μποτσαλοὶ γύρισαν στὶς Σπέτσες.

Τὰ καράβια τοῦ «Λεωνίδα», «Ἐπαμεινώνδας», «Περικλῆς» καὶ «Θεμιστοκλῆς», πρὶν ἀκόμη ἡ ἐπανάστασι ξεσπάσῃ στὶς Σπέτσες, ἀρχισαν τὸν ἀγῶνα τους κατὰ τῶν Τούρκων. Ἐπέτυχαν δέ, ὅπως ἀναφέρεται, νὰ πιάσουν δέκα πέντε ἐχθρικά ἐμπορικά σκάφη.

Ὁ πρῶτος ποὺ ξάναψε τὴν ἐπανάστασι στὰ νησιά Ὑδρα, Σπέτσες καὶ Ψαρά ἦταν ὁ Χατζή-Γιάννης Μέξης. Αὐτὸς ὁ ἴδιος πῆγε στὴν Ὑδρα γιὰ νὰ ἐξαγκάσῃ ὅσο μπορούσε πρὸ γρήγορα τοὺς Ὑδραίους, ποὺ δισταζαν ἀκόμη καὶ στὰ Ψαρά ἔστειλε τὸν ἐμπιστὸ τοῦ Γκίκα Τσοῦπα, ἡ μετὰ τῆς τοῦ οἴου (στὶς 10 Ἀπριλίου) προκάλεσε τὴν ἐξέγερσι τῶν Ψαριανῶν κατὰ τὸν Τ. Τ. Α. καὶ ὁ Μέξης διωρίστηκε ἀρχιφύλακός τῶν Σπετσιῶν ἀπὸ τὸν Ὑψηλάντη, πράγμα ποὺ τὸ ζήτησαν οἱ ἴδιοι οἱ πρόκριτοι. Ἄν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τίς προσωπικὰς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφερε στὸν ἀγῶνα, διέθεσε καὶ 715.456 χρυσὲς δραχμὲς τότε, θὰ ἀντιληφθῇ τὴ μεγάλη φιλοπατρία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ἀνδρεία του ὅμως ὁ Χατζή-Γιάννης Μέξης ἔδειξε στὶς 8 Σεπτεμβρίου 1822 μὲ τὸ νὰ ἀποκρούσῃ, μὲ πολὺ λίγες δυνάμεις, τὸ στόλο τοῦ Μεχμέτ πασὰ ποὺ πῆγαινε νὰ καταστρέψῃ τίς Σπέτσες, ὅπως κατὰστρεψε καὶ τὰ Ψαρά, γιὰ νὰ τροφοδοτήσῃ ὕστερα τὸ Ναύπλιο. Νὰ λοιπὸν πῶς διηγεῖται τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ ὁ γιὸς τοῦ Νικόλαος Μέξης ποὺ εἶχε λάβει μέρος καὶ ὁ ἴδιος στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ναυμαχία, σ' ἓνα φύλλο τοῦ «Αἰῶνος» τοῦ 1857.

«Τὴν 8 Σεπτεμβρίου τοῦ 1822 ἀνεμύνητο ὁ Τούρκικος στόλος ὑπὸ τὸν Μεχμέτ πασὰ νὰ καταπλεύσῃ πρὸ τῶν Σπετσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀνοχύρωτοι, καὶ νὰ βομβαρδίσῃ καὶ καταστρέψῃ τὴν νήσον αὐτὴν ὅπως τὰ Ψα-

ρά, μεθ' ὃ θὰ διηυθύνετο πρὸς τροφοδοτήσιν τοῦ φρουρίου Ναυπλίου. Τούτου ἐνεκεν ἀπεφάσισαν οἱ πρόκριτοι τὰ μὲν γυναικόπαιδα νὰ μεταφερθοῦν εἰς Ὑδραν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς βεβαίας σφαγῆς, οἱ δὲ ἄνδρες νὰ ἐπιβοῦν τῶν πλοίων ἐγκαταλείποντες ἐπίσης τὴν καταδικασμένην νήσον.

Εἰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην δὲν συνεφώνησεν ὁ προεξάρχων τῶν προκρίτων («Ναζιρὸς» τῶν Σπετσιῶν) Χατζή Γιάννης Μέξης καὶ ἀντίστη σφοδρῶς.

— Ἐάν ἐσεῖς — εἶπε — θέλετε νὰ φύγετε, ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν πατρίδα μου.

Περὶ τοιοῦτοις δὲ ὑπὸ φρουρὰς ἐκ 38 ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Νικόλαος, οἱ γαμβροὶ τοῦ Ἰωάννη Κούση, Νικόλ. Ἀδριανὸς Λαζάρου, ὁ Ἀναστ. Ἀνδρουτσός, ὁ Κ. Λιάρδος, ὁ Νικόλ. Κολεξανδρῆς κλπ. καὶ ἀσπασθεῖς πάντας τοὺς ἐναπομείναντας, ἀφοῦ τοὺς ἤκουσε στέρεζαντας νὰ συναποθάνουν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς νήσου, ἔχων δὲ βοηθοὺς καὶ κατὰ θάλασσαν τὸν ἑτερον γαμβρὸν τοῦ Δημ. Λεωνίδαν καὶ τὸν Κοσμᾶν Μπαρμπάτην, μὲ τὸ πυρπολικόν του ἐκανόνισεν τὰ πάντα πρὸς ἀπελπιστικὴν ἀντίστασιν.

Παρασκεύασε τότε 3 κανονιστάσια, ἐξ ὧν τὸ ἰσχυρότερον εἰς τὴν θέσιν Φανάρι, καὶ διέταξε συγχρόνως καὶ ἐτοποθέτησαν καὶ ὅσα φέσια εὐρέθησαν ἐπὶ τῶν ἀσφοδέλων (κοινῶς καραμπουσιῶν) πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἐχθροῦ διὰ νὰ φαίνωνται μακρόθεν ὡς πολλὸς στρατὸς καὶ ἔθεσε καὶ πυρὰ εἰς τὰς ὁδοὺς μὲν τῆς νήσου.

Ὅταν ὁ τουρκικὸς στόλος ἐφθασεν εἰς τὸ μεταξὺ τῶν Σπετσιῶν καὶ τῆς παραλίας τοῦ Κρανιδίου στενόν, τὰ ἑλληνικά πλοῖα δὲν ἤμποροῦσαν ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀνέμου νὰ παραταχθοῦν εἰς μάχην πρὸ τῶν Σπετσιῶν, ἐκ τούτου δὲ διηρέθησαν ὡς ἔτυχον, τὰ μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου Μισοῦλη ἀποσυρόμενα πρὸς τὸ Πορτοχέλι τοῦ Κρανιδίου, τὰ δὲ εἰς τὸ μεταξὺ Δοκοῦ καὶ τῆς ξηρᾶς στείνον. Ἀφοῦ δὲ ἐπλησίασεν ἡ πρώτη πτέρυξ τοῦ ἐχθροῦ, ἤρ-

Τὸ σπῆτι τοῦ Μέξη στὶς Σπέτσες

Εὐτυχισμένος είναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πὺ
 ἡμπορεῖ νὰ προσφέρῃ ὅτιδήποτε, καὶ τὸ μι-
 κρότερο, ἐλεύθερα, μὲ κόπο καὶ αὐτοθυσί-
 α καὶ ὄχι σὰν ἐλεημοσύνη γιὰ τὴν Ἀναγέν-
 νησι τῆς Ἑλλάδος. ΙΩΑΝ. ΜΕΤΑΞΣ

Ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος! Καὶ πρὶν δλα τὰ χρόνια
κι' εἶχε καταστήσει κενὴ καὶ χωρὶς νόημα. Οἱ ρήτορες
τὴν πετοῦσαν σὲ κάθε περίπτωσι καὶ οἱ σωτήρες τοῦ λαοῦ
τὴν ἀνέφεραν σάν κάτι νεκρὸ καὶ πετωμένο. Τώρα ἐρχε-
ται ἕνας Ἀρχηγὸς καὶ λέγοντας αὐτὴ τὴ φράσι τρέμει
ἀπὸ συγκίνησι. Ὁραματίζεται ἀληθινά μιὰ ἀναδημιουρ-
γία καὶ πιστεύει ἀσείστα σ' αὐτὴ. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν φτά-
νει. Τὴν πίστι τοῦ τη γηνοια καὶ βαθεῖα μεταδίδει καὶ
στὴν ψυχὴ μας. Τὴν μεταδίδει στὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας.
Τὴν ἀπλώνει στὸ κάθε τι ποῦ ξέρει ὅτι θὰ συμβάλῃ γι'
αὐτὴ τὴν ἀναγέννησι. Καὶ σάν προφήτης μᾶς ἀποκαλύ-
πτει τὸ μυτικὸ τῆς εὐτυχίας. Εὐτυχησμένοι εἶναι ὅποιος
προσφέρει ἐλευθερία καὶ ὄχι σάν ἐλεημοσύνη. Ἡ ἐλεημο-
σύνη σκεπάζει καὶ τὴν ἀνάγκην, ὅμως ἡ ἐλευθερία
προσφορά μόνον ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπὸ τῆς. Πρὶν
ἐλθῇ ὁ πλοῦσιος κι' ἔβαινε ὁ φτωχός. Χάσμα μεταξύ τῶν
ἀφελῶν καὶ τῶν ἀφελῶν ἀπό αἰώνων. Τὸ χάσμα
καταστρεφθεῖται. Ἐλπίστε καὶ ἐργασθεῖτε. Ἄλλοι ἐρη-
σύνδεσι καὶ ἀλληλοεξάρτησι ὀργάνων καὶ κυττάρων. Ἡ
καταστροφή τοῦ ἑνὸς ταράσσει τὴν ἰσορροπία καὶ τῶν
ἄλλων.

Τώρα λοιπόν που ο 'Αρχηγός ζητά να θεραπευθῇ από τη ρίζα του το κακό, ἄς συνεργασθούμε με τη γυναίκα μας με κίνητρο τη δικαιοσύνη, με την προοπτική να διευθετηθῇ ἡ κατάσταση και το κακό των παιδιών μας και τῆς οἰκογενείας μας.

Τὰ σπουδαιότερα ὄπλα μὲ τὰ ὁποῖα πολέμησαν οἱ πρόγονοὶ μας στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821 ἦταν τὸ κα-
ρυσεύλλι καὶ τὸ σπαθί.

Τὰ δυὸ αὐτὰ ὅπλα ἦταν ἀπαραίτητα σὲ κάθε κλέφτῃ. Νὰ πῶς τραγουδάει ὁ κλέφτης τὴν τυραννισμένη ζωὴ τοῦ ποῦ πέρασε πενήντα χρόνους.

Οἱ κλέφτες ὁμῶς δὲν εἶχανε μόνο αὐτὰ τὰ δυὸ ὄπλα.
Ὁ λαϊκὸς ποιητὴς ἀναφέρει πολλὰ εἶδη ντουφεκιῶν.

Ἡ λέξις εἰσαγὰς εἶναι περσοικὴ καὶ σημαίνει ντουφέκι με ἐξάγωνη μπουκά. Τέτοια ὅπλα σὼζονται καὶ σήμερα ἀκόμῃ. Εἶναι λίγο μακρύτερα ἀπ' τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ἑνὸς βαρέα, γὰρ εἶναι ἀποκλῆρα σιδερένια.

Και το σπαθί ήταν στολισμένο με τὰ ἴδια περὶ-
δια ὅπως καὶ τὸ καρποφύλλι καὶ πολλοὶ φοροῖ ἡ συ-
φία του ἦταν ὅλη μαλαματένια. Τετοία σπαθιά ἦταν
τῶν Κολοκοτρωναίων. Τὰ μακρὰ σπαθιά τὰ ὀνόμα-
ζαν γιαστράνια.

Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι λέει:

Ἄν τὸ πιστόλι ἦταν μεγάλο ἀνομάζονταν ἐπατρώ-
να. Λέγοι κλέφτης ἔτσιοναν τέτοιον ἔπιδας πιστολι,
γιατὶ ἦταν δλοκλήρο χρυσωμένο ἡ ἀσημένιο.

Ἄλλο ἐξάρτημα τῶν κλεφτῶν στίς μάλλιν ἦταν
ἡ μπαλασκα. Χρησιμεύε γιὰ νά βαζοῦν μέσα τα βολία.
Νά πως ἀντιμετωπίζεται ἡ ἀδελφὴ του Μπότσαρη στα
τούρκικα στοχεύματα ποὺ τὴν κυνηγᾶν...

Τὰ καινὰ οὖν σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἦσαν καὶ αὐτὰ ἀτελῆ.
Ὠνομαζοῦνται τότε.

Τις αὐτοὺς κανόνια βρισκόμεθα καὶ σημεῖρα στὸ Ἑρμῶν
τοῖς Μουσολογίαι, ἀπ' τὴν ἐπιτομὴ τῆς πολιτορξίας ἀκομή.
Ἐπίσης ἡ λαϊκὴ μεθοδὸς μας ἀναφέρει πως οἱ κα-
θεστὲς στὴς μᾶζες χρησιμοποιοῦσαν καὶ γὰρ τέτοια ..

Και σὺ περιποιῶν τὰ βόλια τοῦ καὶ καταλαβαί-
ναντος ὁ θάνατος, τοὺς περιμένει, ἐκτάζει τὰ σταθία
καὶ ριζοῦνται κατὰ μέτρον αὐτοῦ ἔγθρου

Παῦλος Βέργας

Ἄλλὰ τὸ ἀνεβοκατέβασμα εἶναι εὐκολο τοὺς πύργους τῆς μεγάλης ἐκκλησιᾶς, ποὺ οἱ σκάλες τους εἶναι κανονικὲς καὶ φωτισμένες, ἐνῷ οἱ σκάλες τοῦ ἀνθρακωχείου, καμωμένες κατὰ τὴς ἰδιοτροπίας τοῦ βράχου. ἔχουν τὰ ἀκαλοπάτια τους πότε ψηλά καὶ πότε χαμηλά, πότε στενά καὶ πότε πλατειά. Κανέν' ἄλλο φῶς παρὰ τῆς λυχνίας σου, καὶ χάμω μιὰ λάσπη γλυστερή, ποὺ τὴ βρέχει ἀδιάκοπα τὸ νερὸ ποὺ πέφτει σταλαγματιά - σταλαγματιά.

Νά κατεβῇς διακόσια μέτρα δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα, μὰ δὲν εἶναι κι' ὅλο. Πρέπει, ἀπὸ διάφορες στοῆς κι' ἀπὸ διάφορα κεφαλκόλα, νὰ θάσῃς στὸ μέρος τῆς ἐργασίας σου. Ἄλλα ὁ στοὺς τοῦ Τρουγέρα, ὅλες μαζὶ, ἔχουν μᾶκρος τριανταπέντε ὥς σαράντα χιλιόμετρα. Φυσικά, δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ διατρέχῃς καὶ τὰ σαράντα χιλιόμετρα κάποτε διωγὸς ἢ πορεία σου εἶναι πολὺ κουραστική, γιὰτὶ περπατᾷς μέσα στὸ νερὸ, ποὺ ἀναδύζει ἀπὸ τὶς σχισμάδες τοῦ βράχου, σχηματίζει ρυάκι στὴ μέση

— Έδώ κι' εκεί — έξακολουθοῦσε μὰ μου λέη ὁ Ἀλέξης — μέσα στο ἀνθρακωρυχείο ἀπαντᾷς καὶ στοὺς ποὺ οἱ θό-
λοι τους κι' οἱ τοίχους τοὺς εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ρίζες καὶ
κορυμνὸς δένδρων. Τὸς περιορίζουν αὐτοὺς τὸν κορυμνὸς
δοο μπουρὸν μὰ κάποτε μεγαλώνουν τόσο, ὥστε ἡ στοὰ
στενεύει πολὺ, μικραίνει, καὶ γιὰ νὰ περάσῃς πρέπει νὰ
σπρώξεις τὰς στήλες καὶ τὰς ἀντικρινὰς καὶ τὰς ἀν-
τικρινὰς, ἀλλὰ ἔγνωστα φυτὰ, καθὼς καὶ μὴ ἀσπρη μού-
σκουλη, ποὺ λάμπει στὸ μαῦρο σὰ χιόνι. Ἐκεῖ βλέπεις
ἀράχνες, μυῖνες καὶ πεταλοῦδες ἀλλοιώτικες ἀπὸ ἐκεῖνες
ποὺ πετοῦν ἔξω στὸ φῶς. Ὑπάρχουν ἀκόμη ποντίκια ποὺ
τρέχουν παντοῦ καὶ νυχτερίδες, κρεμασμένες στοὺς θό-
λους ἀνάποδα, μὲ τὸ κεφάλι κάτω.

[illegible]

Ἄμὴ τὰ δυστυχήματα!... Δυὸ ἑβδομάδες μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ σπῆ Βάρου, ὁ ἈΛέξης παρευρέθηκε σ' ἕνα τέτοιο ὅπου ἔγινε πάλιν πᾶσι τὰ ἀπαιτούμενα γὰρ ὅτι ἦταν μιὰ ἔκρηξι ἀπὸ γκριζοῦ. Ἐτοί δομαίνεται τὸ εὐφλεκτό ἐκεῖνο αἲριο, ποῦ σχηματίζεται μόνον τοῦ σπῆ θηρακωρυχία καὶ κάνει ἔκρηξι μόλις ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ πυροβόλου. Μόλις ἡ σφαιρὰ μιὰ ἀπὸ τῶν ἑξῶς σφαιρῶν ἀγγίξῃ τὸ αἲριο, ὁ ἔκρηξις ἐκτετατίζεται ἀμέσως σ' ὅλες τὶς στοῦς καὶ καταστρέφει τὰ πάντα. Ἡ θερμοκρασία κάποτε ἀνεβαίνει τόσο ψηλά, ὥστε τὸ κάθοδον στὸ θηρακωρυχεῖο γίνεται κόκκινον.

[illegible][illegible]

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Διαδόχου Ἐρρίκου πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς Ὑπηρείας Ἀποκαταστάσεων.

Φαλαγγίτισσαι τοῦ Λόχου Ε.Ο.Ν. Θηλέων Λεχακιῶν.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΟΚΟΜΟΥΝΙΣΜΟΝ
ΕΝ ΤΗΣ ΟΠΟΡΑΣ
ΛΕΟΧΗΣ Ε. Ο. Ν.
ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ
Δ. Ε.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἱερόμ. Γαλαντίου Παντελεήμων, βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐγκαινιάζει καὶ ἀνακοινεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς Νεολογίας ἀπὸ τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ

Δεύτερη Πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τὰ κτυπήματα αὐτὰ ξάπλωσαν τὴν ἀντιλόπη ἀκίνητη πάνω στὰ χαμόκλαδα, ὅταν ὁ ναύκληρος σηκωνόταν σιγά σιγά, λέγοντας:

— Νά χαθῇ! Πολλὰ κύματα ἔφαγα στὴ ζωὴ μου, μὰ κανένα δὲν ὑ'έκανε νὰ παρῶ τέτοια τούμπα!

Κι' ἄρχισαν ἀμέσως νὰ γδέρνουν τὴν ἀντιλόπη πού τοὺς ἐξασφάλισε τροφὴ ὡς αὐριο τὸ βράδυ. Ἀναψαν φωτιά σ' ἐκεῖνο τὸ πλάτωμα, κοιτᾶ στο ποταμάκι μὲ τὸ καθαρὸ καὶ κρὺο νερὸ, κι' ἔψησαν τὸ ἄφθονο καὶ νόστιμο κρέας τῆς κι' ἔφαγαν ὅλοι μὲ τὴ μεγαλύτερη ὀρεξί.

Ἀφοῦ τέλειωσε τὸ φαιδῶρ αὐτὸ γεῦμα, ξεκίνησαν. Κι' ἐξακολούθησαν τὸ δρόμο τοὺς ἀχώριστοι. Κανένα ἐμπόδιο δὲν τοὺς παρουσιάσθηκε. Καὶ στίς τέσσαρες τὸ ἀπόγευμα ἔφθασαν στὴν ἀκροδασίαν.

Ἐλάφια καὶ ζαρκάδια περνοῦσαν ἀπὸ μακριά. Μὰ δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ τὰ κυνηγήσουν. Ἀκόμη εἶδαν καὶ πολλὰ κοπάδια καμηλοπούλια, καθὼς καὶ μερικοὺς ἐλέφαντες.

Στίς ἑξῆ, αἶψαν πάλι φωτιά ἀπὸ ξερὰ ξύλα κι' ἐτοίμασαν τὸ γεῦμα τοὺς ὅπως καὶ τὸ πρωί. Ἀλλὰ δὲν εἶχαν ἐδῶ σπηλιὰ γιὰ νὰ διανυκτερεύσουν. Εὐτυχῶς πού ὁ καιρὸς ἦταν λαμπρὸς καὶ θὰ μπορούσαν νὰ περάσουν στὸ ὑπαίθρο.

Ἔτσι πέρασαν τὴ νύχτα. Καὶ τὰ χαράματα πάλι ξεκίνησαν.

Ὁ δρόμος δὲν παρουσιάζε καμμιὰ δυσκολία τώρα. Καὶ μόνο ποὺ λοξοδρομοῦσαν κάπου-κάπου, γιὰ νὰ τερπατοῦν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ἔκαιγε πολὺ.

Τὸ μεσημέρι ἀπάντησαν ἓνα ποτάμι, πλατὺ ὡς δέκα ὀργυιές, πού τὸ γοργὸ νερὸ τοῦ ἔτρεχε πρὸς τὸ βορρᾶ. Κάθισαν κι' ἐγευματίσαν ἐκεῖ, μὲ τὴ χθεσινὴ ὀρεξί καὶ φαίδροτητα, κι' ἔπειτα ἀκολούθησαν τὴν ἀριστερὴ του ὁδὸν. Καὶ τὸ ποτάμι αὐτὸ ἦταν ὁ Μόντροζ.

Ἦτοτε ἀπὸ μιᾶς ὥρας δρόμο, ἄφησαν τὸν Μόντροζ, πού ἔστρεφε ἀπὸτομα πρὸς τ' ἀιματολικά. Κι' Ἦτοτε ἀπὸ ἄλλες δυὸ ὥρες, ὁ Φρίτς κι' ὁ Φραγκίσκος πού πήγαιναν μπροστά, ἔμπαιναν τέλος σὲ μιὰ χώρα πού τὴν ἱξεραν.

— Τὸ Γκρύνταλ! φώναξαν μὲ γάρ. Ἦταν πραγματικῶς ἡ περίφημη κοιλάδα καὶ δὲν εἶχαν παρὰ νὰ τὴν ἀνεβοῦν, γιὰ νὰ φθάσουν ὡς τὰ σύνορα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, ὡς τὴν πόλη τῆς πού τὴν ἐσχημάτιζε τὸ στενὸ τοῦ Φραγκμοῦ. Κι' αὐτὴ τὴ φορά οὔτε κόπος οὔτε πείνα δὲν μπορούσε νὰ τοὺς κρατήσῃ.

Προχώρησαν λοιπὸν ἀκολουθώντας μὲ βῆμα ταχὺ τὸν Φρίτς καὶ τὸν Φραγκίσκο. Κι' ἡ ἀνυπομονησία τοὺς εἶχε κορυφωθῇ, ἐπειδὴ ἔβλεπαν νὰ πλησιάζουν τὸ πολυπόθητο τέμα.

Θὰ συναντοῦσαν πρώτα-πρώτα τὸ Ἐμπερφορτ. Κι' ἂν εἶχαν τύχη ἴσως νὰ εὗρισκαν ἐκεῖ τὸν κ. Ζερμάττ καὶ τὸν κ. Οὐόλστον, πού συνήθιζαν αὐτὴ τὴν ἐποχὴ καὶ πήγαιναν σ' ἐκεῖνο

τὸ κτήμα. Ἀλλὰ δὲν βρῆκαν κανένα σὸ κτήμα. Μονάχα τὸ σπιτάκι βρίσκονταν σὲ καλὴ κατάστασι. Ἀνοῖξαν λοιπὸν τὰ παράθυρα καὶ τίς πόρτες τοῦ κι' ἐτομάστηκαν νὰ ἐγκατασταθοῦν γιὰ λίγες ὥρες.

Τὰ κρεβάτια παραχωρήθηκαν στίς γυναῖκες, σὸ μικρὸ Μπούμπη καὶ τὸν πλοίαρχο Γκούλδ. Ἐνῶ τὸ πάτωμα τοῦ ὑποστέγου, σκεπασμένο μὲ ἄχυρα, ἦταν ἀρκετὸ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Κι' ἀφοῦ ἐτοίμασαν ἓνα καλὸ γεῦμα ἀπὸ τὰ τρόφιμα πού βρῆκαν σ' ἓνα μεγάλο πανέρι ἀπὸ λυγαριά, κονσερβες διαφόρων εἰδῶν, κρέατα καὶ ψάρια παστά, κι' ἀφοῦ ἔκοψαν φρούτα ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ χορταρικά ἀπὸ τὸ λαχανόκηπο, κι' ἀφοῦ ἤπιαν μερικά ποτήρια φοινικίτη ἀπ' τὰ βαρέλια τῆς ἀποθήκης πού ἀνοῖξαν, πήγαν νὰ κοιμηθοῦν καὶ ν' ἀναλάθουν ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς τόσο εὐτυχισμένης αὐτῆς ἡμέρας. Κι' ὡς τὸ πρωὶ ὑπόρρεσαν νὰ κοιμηθοῦν χωρὶς νὰ τοὺς διαταράξῃ κανεὶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Τὴν ἄλλη μέρα κατὰ τίς ἑπτὰ, ἀφοῦ ἐπρογευματίσαν μὲ ὅ,τι τοὺς εἶχε μείνει ἀπὸ τὴν προηγούμενη, ἔφυγαν γιὰ τὸ Φάλκενχορστ. Πέρασαν ἓνα γεφυράκι καὶ μῆκαν σ' ἓνα πιδάσιν μὲν μέρος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κελαδηματὰ τῶν πουλιῶν, τίς φωνές τῶν περδικῶν καὶ τῶν παπαγάλων καὶ τὰ οὐρλιάσματα τῶν τσακαλιῶν, δὲν ἀκούγονταν τίποτα ἄλλο.

Ὅσοτος ἐπλησίαζαν σὸ Φάλκενχορστ. Μισὴ ὥρα ἀκόμα, καὶ θὰ περνοῦσαν τὸ δάσος, ὅπου στὴν ἄκρη τοῦ ὑψωνόταν ἡ πελώρια ἐκείνη μαγκλιέρα, ἓνα δένδρο γιγάντειο, πού οἱ τεράστιοι κλάδοι τοῦ στηρίζανε μιὰ ἐναέριο κατοικίαν.

Βαθεῖα σιωπὴ βασιλεῦσε κάτω ἀπὸ κεῖνα τὰ δένδρα πού περπάταγαν — μιὰ σιωπὴ πού τοὺς προξενοῦσε τρόμο.

Βιάσανε τὸ βῆμα τοὺς γιὰ νὰ περάσουν ὅσο μπορούσαν πιδ γρήγορα. Καὶ σὲ λίγο φάνηκε ἡ ἀκροδασίαν κι' ἡ πελώρια ἐκείνη μαγκλιέρα. Τὸ γιγάντειο δένδρο ἦταν στὴ μέση μιᾶς αὐλῆς, καὶ γύρω τοῦ ὑπῆρχε φράκτης μὲ παλούκια.

Ὁ Φρίτς κι' ὁ Φραγκίσκος ἔτρεξαν στὴν πόρτα αὐτοῦ τοῦ φράκτι.

Τὰ κτυπήματα αὐτὰ ξάπλωσαν τὴν ἀντιλόπη

τὴ βρῆκαν ἀνοικτὴ καὶ μάλιστα μισογαλιμένη ἀπ' τίς θηλιές τῆς.

Ἡ κατοικία ἦταν ἔρημη. Ἀπ' τὰ σπιτάκια, ἀπὸ τοὺς σταύλους, πού ἦταν κτισμένα στὴν περιοχή τοῦ φράκτι, δὲν ἔδωκε κανέναν κρότος, οὔτε ποδοβολητὸ, οὔτε φτερούγισμα, οὔτε μουγγρητὸ, οὔτε βέλασμα, οὔτε γκάρισμα. Κι' ὅμως πρόβata, καὶ γίδια, κι' ἀγελάδες, καὶ πουλερικά δὲν ἔλειπαν ποτὲ ἀπὸ τὴν αὐλὴ ἐκείνη. Καὶ τὰ πράγματα κάτω ἀπ' τὰ ὑπόστεγα βρισκότουσαν σὲ μεγάλῃ ἀκαταστασίαν.

Τὸ κτήμα τοῦ Φάλκενχορστ εἶχε δυὸ κατοικίαι: τὴ μιὰ πάνω στοὺς κλώνους τῆς μαγκλιέρας καὶ τὴν ἄλλη κάτω ἀπὸ τίς πελώριες ρίζες τῆς.

— Πᾶμε μέσα! εἶπε ὁ Φρίτς μὲ συγκινημένη φωνή.

Καθὼς προχώρησαν, βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἓνα θέαμα λεηλασίας, πού τοὺς ἄφησε ἔκπληκτους.

— Κάτι κακὸ βέβαια συνέβη, εἶπε ὁ πλοίαρχος Γκούλδ· ἀλλὰ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι τόσο μεγάλο, ὅσο τὸ φαντάζεσθε τώρα.

Κανέναν δὲν ἀποκρίθηκε. Μὰ τί νὰ εἶχε λοιπὸν συμβῇ; Εἶχε πέσει στὴ Νέα-Ἐλβετία καμμιὰ ὀρδὴ ἀγρίων πειρατῶν, πού ἀφθονοῦσαν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο στὸν Ἰνδικὸ Ὀκεανὸ; Κι' ἄραγε νὰ εἶχαν προφθάσει οἱ δυὸ οἰκογένειες νὰ φύγουν καὶ νὰ κρυφθοῦν σὲ σίγουρο μέρος ἢ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ νησί; Ἡ μήπως εἶχαν πέσει στὰ χέρια αὐτῶν τῶν ἀγρίων, ἢ μήπως εἶ-

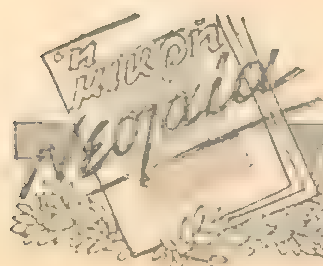
— Ἀς ἀνεβούμε πρώτα ὅλοι, τοὺς ἐπρότεινε ὁ Τζὼν Μπλόκ, κι' ἴσως κεῖ πάνω κάτι μπορεῖ νὰ δοῦμε...

— Ἀπάνω!.. ἀπάνω!.. ἀποκρίθηκε ὁ Φρίτς στὴν πρότασι τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ κατοικία πού στηριζόταν στοὺς κλώνους τῆς μαγκλιέρας εἶχε γλυτώσει ἀπ' τὴ λεηλασία, χάρις σὸ πικνὸ φύλλωμα τοῦ δένδρου. Τὰ ἐπιπλά ἦταν στὴ θέσι τοὺς, ἀβείρακτα. Φαίνεται πὼς δὲν εἶχαν ἰδεῖ τὴν πόρτα τῆς σκάλας. Μὰ οὔτε κι' ὁ κυκλικὸς ἐξώστης φαίνονταν διδόμεν ἀπ' τὴν αὐλὴ. Ἀκόμη κι' ἀπ' τὴν ἀκροδασίαν δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ τὸν διακρίνῃ, μέσα στοὺς πυκνοὺς κλώνους τῆς μαγκλιέρας, πού εἶχε φουρνάσει πολὺ τὰ τελευταῖα δώδεκα γιῶνα.

Μόλις ὅτι τὸν ἀνέβηκε, ὁ Φρίτς εἶδε τὸν Τζὼν Μπλόκ σκαρφαλώνει στοὺς ψηλότερους κλώνους, γιὰ νὰ ἴδωσιν ὅσο μπορούσαν μακρύτερα. Καὶ μάλιστα μ' ἓνα κυάλι πού βρῆκαν, κατὰ τὴν πρῶτη καὶ κατὰ τὸ δεύτερον γύρον νὰ τὸ ἀκονιάλ. Ἀὐτὰ δὲν ἔβλεπε τίποτα. Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς, πού οἱ δυὸ ἀνέβηκεν ἔπειτα καὶ ὁ Μπλόκ, εἶδαν πᾶσι σὸ νησί. Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ δένδρου δὲν ἔβλεπαν κανένα κἀπὸ πού νὰ μαρτυρᾷ τὴν ἐπιπλοήσασάν τοὺς. Τότε ὁ πλοίαρχος Γκούλδ ἔβλεπε τὴν ἐπιπλοήσασάν τοὺς οἱ δυὸ οἰκογένειες εἶχαν φύγει ἀπὸ τὸ νησί, γιὰ νὰ βροῦν τοὺς δικούς τοὺς, ἀφοῦ ὁ Ἐπιφάνης δὲν εἶχε φανεῖ τὴν ὀρισμένη ἐποχὴ.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

«Αγαπητέ μας Μεγάλε Σκαπανέα. Σε περιμένουμε αύριο Τρίτη, στις 3 το απόγευμα στο σπίτι μας, που θα γιορτάσουμε την επέτειο της Νεολαίας». Αυτά έγραφε η πρόσκληση, που μου έστειλε ο Κωστάκης Μακρής. Έφόρεσα τη στολή μου και ντάν τρεις ήμουν έξω από το σπίτι του. Στην πόρτα του κήπου έκυμάτιζαν δυο σημαίες. «Έδω φαίνονται επίσημα τα πράματα» σκέφθηκα. Μά πήρα θάρρος και μπήκα. Και τί να δώ! Καμμιά είκοσαριά σκαπανείς κι άλλες τόσες σκαπάνισσες νάναι παρατεταγμένοι δεξιά κι αριστερά μπροστά στην έξωπορτα του σπιτιού, που την είχαν κι αυτή στολίσει με τὰ ελληνικά χρώματα και τις εικόνες του Βασιληά μας και του Άρχηγού.

Μόλις έμπήκα άκουσα μιὰ φωνή να παραγγέλλη: Προσοχή! Οι σκαπανείς, οι σκαπάνισσες κι'εγώ ύψώσαμε τὸ χέρι σὲ χαιρετισμό. Τότε δυὸ σκαπανείς έκαμαν ένα βήμα έμπρός, τράβηξαν από τὴ ζώνη τους δυὸ φυσαρμόνικες πνευστές — ήταν ἡ μπάντα — κι' άρχισαν νὰ παίξουν τὸν Ὕμνο τῆς Νεολαίας, ἐνῶ ὅλοι μαζί τραγουδούσαμε τὰ λόγια. Τραγουδήσαμε ἔπειτα καὶ τὸν Ὕμνο τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ σάν τελειώσαμε ἀνέθηκε ὁ Κωστάκης στὰ σκαλοπάτια τῆς έξωπορτας καὶ ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας! Τὸ νόημα τοῦ με δυὸ λόγια ἦταν τοῦτο: πῶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἔκαμε ὁ Ἀρχηγὸς τὴ Νεολαία γνωρίστηκαν μεταξύ τους ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα, πού προσπαθοῦν τώρα νὰ κάμουν μιὰ Ἑλλάδα νέα. Σάν ἐτελείωσε ὁ λόγος ἐψάλαμε τὸν Ἑθνικό μας Ὕμνο μαζί με τὴ...μπάντα. Κι' ἡ μεγάλη ἀδελφὴ τοῦ Κωστάκη μᾶς τράταρε ὠραῖο παντεσάνι, πού πᾶνω του σχηματίζει τὸ σημά τῆς Νεολαίας, τὸν διπλοῦν πέλεκυν. Κι' ἔτσι τελείωσε ἡ ἐορτὴ.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

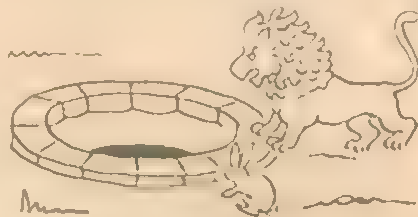
Τὸ παραμυθάκι μας

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ

Μιά φορά κι' ἔναν καιρὸ ἦταν — λέει — ἓνα λιοντάρι, πού δὲν μπορούσε νὰ φάῃ δυὸ μέρες στὴ σειρά τὸ ἴδιο φαγητό. Γι' αὐτὸ κάθε μέρα ἔτρωγε κι' ἄλλου εἶδους ζωὸ. Μιά μέρα ἔπιασε ἓνα λαγὸ. Καὶ κυττάζοντάς τον τοῦ εἶπε:

— Εἶσαι τόσο μικρὸς πού σήμερα θὰ μείνω νηστικός... Οὔτε σὸ δόντι μου δὲ θὰ κολλήσῃς!...

— Φάγε με γιὰ νὰ λυτώσω μιὰ ὥρα ἀρχήτερα καὶ μὴ με βασανί-

ζης... Εἶναι γραφτό μου, φαίνεται, νὰ φαγωθῶ σήμερα, ἀπάντησε ὁ λαγὸς με ψευδοτρεμάμενη φωνή.

— Καὶ γιατί εἶναι γραφτό σου; τὸν ρώτησε τὸ λιοντάρι.

— Νά, γιατί κι' ἄλλο ἄγριο θηρίο μ' ἔπιασε λίγη ὥρα πρίν... Μὰ τοῦ ἔφυγα... Κι' ἄς ἦταν πιὸ δυνατό τὸ σένα...

— Τί; εἶπε μουγκρίζοντας τὸ λιοντάρι. Ὑπάρχει στὸν κόσμο ἄλλο θηρίο πιὸ δυνατό ἀπὸ μένα;... Ἀμέσως νὰ μοῦ τὸ δείξῃς...

— Μετὰ χαρᾶς, ἀπάντησε ὁ λαγός.

Ἡ μικρὰ σκαπάνισσα Εἰρ. Χατζοπούλου... δίδει ἀναφορὰν.

Κι' ὠδήγησε τὸ λιοντάρι σ' ἓνα πηγάδι πού ἦταν κάπου ἐκεῖ κοντά.

— Γιὰ κύττα ἐδῶ μέσα, τοῦ λέει... Μὰ τὸ νοῦ σου μὴν τρομάξῃς...

— Ἐγὼ νὰ τρομάξω; Ξεχνᾷς πῶς εἰμαι ὁ βασιληᾶς τῶν ζώων καὶ τὸ γενναιότερο θηρίο, πού ἔκαμε ὡς τώρα ἡ φύσι; ἀπάντησε τὸ λιοντάρι κι' ἔσκυψε νὰ δῇ μέσα σὸ πηγάδι.

Καὶ τί νὰ δῇ! Ἐνα φοβερό θη-

Κόζος θαδῆματα

[Συνέχεια....]

...Ἡ συμφωνία με τὸν Τάκη εἶχε κλείσει. Τὰ δυὸ παιδιὰ ἀποφάσισαν νὰ φύγουν ἀμέσως μαζί γιὰ νὰ κάμουν τὸν... γῦρο τοῦ κόσμου!

Σκυφτά λοιπὸν καὶ με προφύλαξι μεγάλη ἀνοίξαν τὴν πόρτα τῆς φυλακῆς καὶ βγήκαν στὴν αὐλή...

Ὁ κύρ Θόδωρος ἦταν με κάποιον ἐπισκεπτή μέσα σὸ σπίτι καὶ κατὰ τὰ λεγόμενα τοῦ Τάκη δὲν θὰ τοὺς ἐδέλεπε.

Καθὼς πήγαιναν ὁμως, σάν κλέφτες, τοῖχο - τοῖχο τοὺς ὑπωπεύθηκε ὁ Ἀράπης ὁ σκύλος, κι' ἄρχισε νὰ τοὺς γαυγίζει ἄγρια.

Τὰ παιδιὰ τὰ χρειάστηκαν! Ὁ Γιαννάκης πού εἶχε ξαναδοκιμάσει τὰ ἄγρια δόντια τοῦ Ἀράπη, εἶχε γί-

νει κίτρινος ἀπ' τὴν τρομάρα του καὶ πιὸ πολὺ ὅταν σὲ μιὰ στιγμή ἀκούστηκε ν' ἀνοίγῃ ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ κύρ Θόδωρου καὶ πρόβαλε στὴν πόρτα ὁ ἴδιος φωνάζοντας με τὴν ἀγριοφωνάρα του!

— Ἐεπ! Τί γίνεται;

Ἀχ καὶ νάδλεπε σ' ἀλήθεια τί γινόταν! Δὲν εἶδε ὁμως εὐτυχῶς γιὰ τοὺς μικροὺς μας φίλους τίποτα καὶ ἔτσι ὁ Γιαννάκης καὶ ὁ Τάκης κατάφρανα βγουν ἀπ' τὴν αὐλοπορτα καὶ νὰ τὸ βάλουν με μεγάλη ταχύτητα στὰ πόδια.

Ὁ καυμένος ὁ Ἀράπης ἦταν δεμένος καὶ δὲν κατάφερε νὰ σπάσῃ τὴν ἀλυσίδα του γιὰ νὰ... ξανασυλλάξῃ τὸν Γιαννάκη!

Ἀνοίξαν τὴν πόρτα καὶ βγήκαν.

ΩΝ ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

Τέσσερα ανδρειωμένα οκαθανάκια του Εισαγγελίως τών Πρωτοδικών Ἀρτης.

ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Μέ τ' άγριοκαίρι
τὸ καλοκαίρι
φεύγει γοργά.

Τ' άνθη θλιμμένα
καί μαραμμένα
γέρνουν χλωμά.

Πάν τὰ πουλάκια
καί τὰ δειντράκια
μείναν βουβά.

Ἐρημωμένη
σάν πεθαμένη
στέκεται ἡ γῆ.

Μὰ δέν θ' άργήσῃ
νά τὴν ξεπνήσῃ
τοῦ Μάρτ' ἡ αὐγή...

ΝΩΝΤΑΣ ΕΛΛΙΟΣ

ΞΕΥΘΑΝΑ ΚΟΥΤΑ

Ἡ γιαγιά ρωτᾷ τὸν Τάσο, ποῦ ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ σχολεῖο δπου τῆς γιά πρώτη φορά.

— Πές μου, Τάσο, ποῖο μάθημα σοῦ άρεσε περισσότερο;

Καί ὁ Τάσος ἀπαντᾷ:
— Τὸ διάλειμμα!

— Μαυιά, τὸ πρῶτ' ἐγτύπησα τὸ πόδι μου στὸ σίδερο τοῦ κρεβάτιου...

— Καί δέν ἔκλαψες καθόλου παιδάκι μου;

— Ὅχι... γιατί νά κλάψω, ἀφοῦ δέν ἦταν κανεὶς στὴν κάμαρα... Νά πάνε χαμένα τὰ κλάματα;...

ρίο, άγριο καί τρομερό, ποῦ ἐκύταζε θυμωμένο, μέ σηκωμένη τὴ γαίτη του, ἔτοιμο νά ὀρμήσῃ καί νά κατασπαράξῃ τὸ λιοντάρι.

— Τὸ εἶδες; ρώτησε ὁ λαγός ποι-νιά.

— Ἄμ ἔχεις δίκη!... Πρώτη μου φορά ποῦ βλέπω τέτοιο θηρίο... Κι' ὁμως δέν τὸ φοβοῦμαι... Περίμενε καί θά τοῦ δείξω ἐγώ... εἶπε τὸ λι-

οντάρι καί μπλοῦμ πέφτει μέσα στὸ πηγάδι γιά νά κατασπαράξῃ... τὸν ἑαυτὸ του!...

— Βοήθεια καί πνίγομαι, άρχισε νά φωνάζῃ τὸ λιοντάρι.

Ὁ λαγὸς τότε ἔσκυψε στὸ πηγάδι καί κουνώντας τ' αὐτιά του κοροϊ-δευτικά, τοῦ ἀπάντησε:

— Μάθε, φίλε μου, πὼς ἡ ξευπνά-δα συχνά νικάει τὴν παλληκαριά!...

Τὰ πολλὰ του ὁμως γαυγίσματα άνάγκασαν τὸν κύρ Θόδωρο καί τὸν ἐπισκέπτη του νά ξαναβγοῦν στὴν αὐλή... Ἐν τῷ μεταξύ ὁμως ὁ Γιαννάκης καί ὁ Τάκης ἔτρεχαν πάνω στὸν πρῶτο δρόμο ποῦ βρῆκαν μπρο-στὰ τους, μέ... τριάντα χιλιόμετρα τὸ λιγώτερο τὴν ὥρα. Τὰ πόδια τους χτυποῦσαν τίς πλάτες τους.

Ὁ κύρ Θόδωρος κι' ὁ ἐπισκέπτης του σάν νά ὕπωπετεύθηκαν κάτω καί διευθύνθηκαν πρὸς τὴ φυλακή...

Ἡ ἀπογοήτευσίς τους ὁμως ἦταν μεγάλη: ἡ φυλακή ἦταν ὀρθάνοι-κτη καί ἀδειανή.

— Βρὲ τὰ παληόπαιδα, εἶπαν καί οἱ δυὸ μαζί, ἔφυγαν.

Ὁ κύρ Θόδωρος ἦταν τρομερὰ θυ-μωμένος γιατί ὁ άθλιος Γιαννάκης δέν ἔφτανε ποῦ δραπετεύσε, δέν ἔ-φτανε ποῦ τοῦ ξεμυάλισε τὸ γυιό του, ἀλλά καί τοῦ ἔγραψε μὲ κά-θουνο πάνω στὴν πόρτα τῆς φυλα-

κῆς αὐτὰ ἐδῶ τὰ κοροϊδευτικά λό-για:

«Καλὴ ἀντάμωσι, χαιρετισμούς καί στὸν Ἀράπη».

Ὁ κύρ Θόδωρος άφριζε ἀπὸ τὴ φούρκα του καί ὁ ἐπισκέπτης του γε-λοῦσε.

— Ἄστους, εἶπε, ποῦ θά πάνε; Θά τοὺς βρῶ.

Ποῖς ὁμως ἦταν αὐτός; Θά τὸ

Ὁ Ἀράπης άρχισε νά τοὺς γαυγίξῃ...

μάθουμε σιγά-σιγά, γιά νά τὸν ὀ-νομάζουμε ὁμως στὸ ἐξῆς θά τὸν λέ-με ὁ Γίγας.

Πραγματικά ὁ ἄνθρωπος αὐτός ποῦ ἔδειχνε ἐνδιαφέρον γιά τοὺς δυὸ φίλους μας ἦταν σωστὸς γίγας, κά-που δυὸ μέτρα μπόι.

Ἄφησε τότε ἀμέσως μέ μιά χει-ραψία τὸν κύρ Θόδωρο ἀφοῦ τὸν καθησύχασε καί τράβηξε κι' αὐτὸς στὸ δρόμο ποῦ πήραν ὁ Γιαννάκης μέ τὸν Τάκη...

Τοὺς κυνηγοῦσε λοιπόν; Ποῖς ξε-ρει...

Ὅπου φύγῃ φύγῃ τὰ δυὸ παι-διά! Ἐτρεχαν ὡς που νόμισαν πιά πὼς ἦσαν ἀσφαλισμένοι καί τότε σταμάτησαν. Οἱ γλῶσσες τους εἶχαν βγῆ ἔξω ἀπ' τὸ τρέξιμο.

Ὅταν ἡσύχασαν κάπως, ὁ Γιαν-νάκης ἔξεπασε σὲ γέλια.

— Τάκη, Τάκη, ζήτω! Ἄρπαξε τὸν Τάκη καί τὸν φίλησε σταυρωτά.

Ἄκουσαν ὁμως κείνη τὴ στιγμή μουσικὴ καί στήλωσαν τ' αὐτιά τους..

[Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο]

Για τις γλάστρες

A complex geometric pattern, likely a quilt block or tapestry design. It features a central square with a small circle inside. This central square is surrounded by a grid of squares and triangles, creating a symmetrical, star-like or floral appearance. The entire design is enclosed within a decorative border. The pattern is rendered in a light, sketchy style on a textured, aged paper background.

Χ. Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Α. Π. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

Γ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ

Μ. Ε. ΜΑΥΣΑΚΗΣ

Δὲν πρὸκειται περὶ ἐκ-
δοῦναι τὴν εἰκόνα — τόσες
ἀνῆκαν σὲ ἓνα μεγάλο ἱπ-
ποδρόμιο καὶ διεσκέδαζαν
κάθε βράδυ τοὺς θεατὰς.
Φαίνεται ὅμως πῶς δὲν δι-
εσκέδαζαν ἐξ ἰσοῦ καὶ οἱ ἱ-
διοὶ καὶ γι' αὐτό, ὅταν βρῇ
ὑπὸ ἀμέλεια τοῦ φύλακος
— τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια.
Μήπως βλέπετε τὸν φύ-
λακα πού παρακολουθεῖ
τοὺς σκύλους;

Δὲν ἀπομένει παρὰ τὸ
κάρφωμα τῶν τριῶν αὐτῶν
κομματιῶν καὶ τὸ βερνί-
κιμα.

កំរិត បំប៉ន

ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

[The following text is extremely faint and largely illegible due to low contrast and blurring. It appears to be a continuation of the document's body text.]

ΑΠ' ΤΑ ΙΔΙΑ...

Ὁ πελάτης:— Μικρὲ, καὶ
ἐγὼ ἔλαττον— ἔφηκε ἄλλοτε. Ἀλλὰ σὺ
τὴν
Ὁ μικρὸ
σας, κύριε. Ἀ
θὰ οὐκ ὀνόσω, ἔφηκε ἄλλοτε. ὁ
μεγάλος.

EKANE MIANIO...

— Πάττειται φωνάζει. Κόττα ε-
νας σὺ δρόμος τοῦ κάνει μπά-
νο!

Τοτό, παιδί μου, ξέρεις ποῦ
κάθεται ὁ δασκαλὸς σου;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ Η ΑΪΡΑ

Συναρμολόγησις

ΣΠΙΤΙΑ ΜΕ ΧΑΡΤΟΝΙ

Πρώτα-πρώτα αντιγράψτε με ένα διαφανές χαρτί τα όκτω κομμάτια του σχεδίου (τά μαύρα με τις ασπρες κουκκίδες). Είναι εργασία ενός το πολύ λεπτού, το όποιον πρέπει να θυσιάσετε για να μη καταστρέψετε το περιοδικό.

Έπειτα, κόψτε μ' ένα ψαλίδι τα όκτω κομμάτια, ακριβώς επάνω στις γραμμές τους. Και προσπαθήστε να συναρμολογήσετε κατά τέτοιον τρόπον τα κομμάτια, ώστε να προδάλη ή σιλουέττα μιας φώκιας.

Όταν άνακε λύσετε τον κατάλληλο τρόπο συναρμολόγησεως, κολλάτε τα κομμάτια επάνω σ' ένα χαρτί. Θά έχετε τότε τη φώκια, τη σιλουέττα ακριβώς που φαίνεται στο κάτω δεξιά μέρος της εικόνας.

Με ένα κομμάτι χαρτόνι και μερικά άλλα μικροπράγματα, και το κυριώτερο με λίγο γούστο και υπομονή, μπορείτε να κατασκευάσετε ένα ολόκληρο έξοχικό συνοικισμό. Χαριτωμένο παιγνιδάκι για σάς ή, αν είσθε μεγάλοι, για τα μικρότερα σας αδέλφια.

Σχεδιάζετε επάνω στο χαρτόνι, με το μολύβι, τας διαστάσεις των διαφόρων μερών ενός σπιτιού (όπως φαίνεται στο κάτω αριστερά μέρος της εικόνας), αφήνοντας και τα περιθώρια, για το κόλλημα. Κόβετε έπειτα με ψαλίδι, επάνω τις πόρτες, τα κεραμίδια κλπ. Με προσοχή, υπολογίζοντας με ακρίβεια, κολλάτε τα διάφορα κομμάτια και... υψώνετε τα σπίτια σας.

Για την κατασκευή της λίμνης που υπάρχει στο μέσον του συνοικισμού θά χρησιμοποιήσετε ένα κομμάτι χρυσό από σοκολάτα ή από κουτί του τσιγάρου. Οι κορμοί των δένδρων και οι φανοστάται γίνονται από σπιρτόξυλα. Το φύλλωμα των δένδρων και οι θάμνοι, που βρίσκονται γύρω από τη λίμνη, θά κατασκευασθούν με μικρά κομμάτια ενός παληού σφουγγαριού. Μπροστά στα σπίτια μπορείτε να φτιάξετε κήπους, όποτε θά κάνετε και κυκλιδώματα από χαρτόνι πάντοτε. Ό κοινός θά παρασταθή με άσπρο χαρτί κομμένο ανάλογο.

Τετράγωνον

1η σειρά: Ύπαρχει σε κάθε σπίτι.
2α σειρά: Μία των τριών διαστάσεων των σωμάτων. 3η σειρά: Χίλιοι μίλλιοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι... 4η σειρά: Μία των Ήπειρων. Και καθέτως τά ίδια.

Α. Π. ΚΑΡΑΚΑΛΟΣ

Παιγνίδι

ΠΡΟ - ΑΝΑ - ΤΙΣ

Αν τοποθετηθούν καταλλήλως τα γράμματα των δύο προθέσεων και της αντωνυμίας, θά σχηματισθή ησις του Αιγαίου.

Π. Γ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

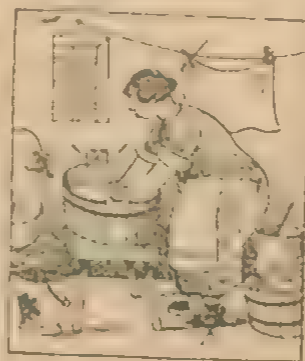
Περωτών γράμμα

Αί κάτωθι ζητούμεναι λέξεις έχουν από ένα γράμμα κοινόν, το περωτόν, το όποιον απαντάται: 1ον εις την πρώτην λέξιν, 2ον εις την δευτέραν κ.ο.κ.

Πλανήτης, καλλιεργημένη γή, τρομερόν θηρίον, θεατρικόν είδος, Βαλκανικόν κράτος.

ΔΗΜ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τά έπτά λαθη

Εάν ήταν φωτογραφία, δεν θά βλέπατε τόσα τρομακτικά λάθη.

1. Η λέξη "λάθη" είναι μετρητή και πρέπει να έχει αριθμό. 2. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό. 3. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό. 4. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό. 5. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό. 6. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό. 7. Η λέξη "Εάν" είναι συντακτικό και πρέπει να έχει αριθμό.

με όλίγη προσοχή. Πάν-

Βρύση. Τά ζι

Άκροστιχίς

Τά άρχικά γράμματα των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν σπουδαίον ρήτορα της άρχαιότητας.

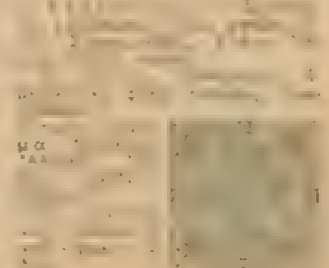
1) Ο πρώτος αεροπόρος. 2) Χωρίς αυτόν δεν θά υπήρχε ζωή επί της γής. 3) Το προσφιλέστερον πρόσωπον για κάθε άνθρωπον. 4) Οικιακόν ζών. 5) Νήσος του Αιγαίου. 6) Άνώτατος. 7) Εξέλιξη.

8) Αυτοκράτωρ της Ρώμης. 9) Θεός. 10) Ανώτατος.

ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 6ου ΘΥΛΟΥ

Τρίγωνον: Πατρίς, Άλιος. Τμή. Ροζ. Ίς. Σ.

Εύθυμία

ΣΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΙΑ...

Ετικέττα: «ΟΗ

Πόσο λίγες να απέχουμε από τη στερία; - 5.000 μέτρα. Κι όμως, το βάρος του σώματός μας πιάσουν κορδόνια που είναι στεριά.

Η μπουτίλλα δεν άργησε ν' άδειάσει. Αλλά στην έξοδο τ' στομάχου το γκαρσόνι

προτομή το ζήτημα. - Τι θέλεις δηλαδή;

Γελοούν τον κόσμο με το υπληρωμένο. Απληρωμένος και τον κάνουν να πει το κροσί με την ιδέα πως είναι τζάμπα!

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Υπό τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἐξε-
δόθη ἡ κάτωθι ἐγκύκλιος:

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3593 Ἐγκυκλίου ἡμῶν περὶ γενικῆς ἀθλη-
σεως καὶ συμφώνως τῷ ἀπὸ 7-8-39/Δ'
ἐτήσιω προγράμματι, προκηρύσσομεν
προτάσει τῆς Α.Ε.Α., πρωταθλημα
διωμάλου δρόμου (GROSS COUN-
TRY) τῆς περιόδου 1939/1940.

1) Έκαστη Περιφερειακή Διοίκηση θέλει προκηρύξει αγώνα «άνωμαλού δρόμου» εντός των Σχηματισμών της εις δύο κατηγορίας Φαλαγγιτών, ήτοι επί απόστασεως 2½ χιλιομέτρων διά Φαλαγγίτας Β' κατηγορίας ήτοι μέχρι ηλικίας 18 ετών και 4 χιλιομέτρων διά Φαλαγγίτας Α' κατηγορίας ήτοι από 19-25 ετών. Ο αγών αυτός θέλει τελεσθῇ εντός του μηνός Δεκεμβρίου και κατά το πρώτον 15ήμερον αὐτοῦ. Εἰς τοὺς νικητὰς τοῦ αγώνος αὐτοῦ και τῶν δύο κατηγοριῶν θα ἀπονεμηθῶσι καὶ τῶν ἐξῆς βραβεῖα: ὁλος μετάλλιον χρυσοῦν καὶ δίπλωμα, ὁ 2ος μετάλλιον ἀργυροῦν καὶ δίπλωμα, ὁ 3ος μετάλλιον χαλκοῦν καὶ δίπλωμα.

(2) Μετά την τέλεσιν τοῦ ἀγώνος τῆς 26ης ἡμέρας ἐπὶ τῇ 27ῃ ἡμέρᾳ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου οὐκ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ γίνωμιτο ἀλλοτερεῖς ἀγῶνες ἀλλὰ ὁ ἀγὼν ἐπελάμβανεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀγῶνος ποταμίου. Περὶ τὴν 28α ἡμέραν διήρκεσαν αἱ ἀγωνιστικαὶ ἀποφασίσεις τῶν φωνημάτων ἀπὸ 19 - 25 ὥστε ἐπὶ τῇ 26ῃ ἡμέρᾳ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ γίνωμιτο ἀγῶνας καὶ τῇ 27ῃ ἡμέρᾳ ἀγῶνας καὶ τῇ 28ῃ ἡμέρᾳ ἀγῶνας. Ὁ ἀγὼν ἐπέλαβεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀγῶνος ποταμίου καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου οὐκ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ γίνωμιτο ἀλλοτερεῖς ἀγῶνες ἀλλὰ ὁ ἀγὼν ἐπελάμβανεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀγῶνος ποταμίου.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θέλουσι βραβεύθῃ διὰ μὲν τὸν ἀτομικὸν ὁ πρῶτος, δευτέρως καὶ τρίτος νικητής, διὰ μεταλλίου χρυσοῦ, ἀργυροῦ καὶ χαλκοῦ μετὰ διπλώματος καὶ ὀ τέταρτος, πέμπτος καὶ ἕκτος διὰ διπλωμάτων μόνον. Εἰς δὲ τὸν ὁμαδικὸν ἢ πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη ομάς ὡς ἀκολουθῶς:

Τὰ μέλη τῆς Α' ομάδος μετάλλιον χαλκοῦν καὶ δίπλωμα, τῆς δευτέρας μόνον ἓνα μετάλλιον καὶ δίπλωμα διὰ τὸν Σχηματισμὸν τῶν καὶ διὰ τὴν τρίτην ομάδα μόνον δίπλωμα διὰ τὸν Σχηματισμὸν αὐτῆς.

• Όσον αφορά την Περιφερειακήν
Διοίκησην Πρωτευούσης αυτή θέλε
λίσσει τὸν δεύτερον τοῦτον ἀγῶνα ἀνω-
μάλου δρόμου ὡς ἀκολουθῶς:

Εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ λάβουν μέρος αἱ
Νότου, Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἑκά-
στης δὲ ὁμάδος ἐξ 100 τοῦλάχιστον
ἀγῶνων ἢ καὶ περισσοτέρων. Θέ-
λουν δὲ βαθμολογηθῇ ἅλιν οἱ τερμα-
τίσαντες διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νικη-
τρίας ὁμάδος. Ὡς ἡμέραν τελέσεως
ὀρίζομεν τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1940.

Τὴν διαδρομὴν θέλομεν ὑποδείξει αὐτῇ ἐν καιρῷ.

Τα μέλη ἐκάστης Ὑποδιοικήσεως θὰ εἰσέρουν τὰ ἐξῆς διακριτικὰ: Τῶν Ἀθηνῶν Α, Πειραιῶς Β, Νότου Ν, καὶ Βορρᾶ Β. Πάντες οἱ συμμετέχοντες Φαλαγγίται δέον ὥπως πρὸ τῆς συμμετοχῆς των, ὑποβληθῶν εἰς ἱατρικὴν ἔξταση πρὸς ἀποφυγὴν ἀτυχήματός τινος. Οἱ Φαλαγγίται δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν παντὸς εἰδους ὑπόδημα· τὰ ἐκτὸς τοιούτων μὲ καρφιά.

[illegible]

3) Ἐκτός τοῦ δευτέρου τούτου ἀγώνος εἰς τὰς ἔδρας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων θέλει λάβει χώραν καὶ τρίτος τοιοῦτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων μεταξύ τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων αἰτίαις θέλουσιν τελεσθῇ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1940.

Ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ λαμβάνη χώραν τὴν ἰδίαν ἡμέραν μὲ τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγὼνα μεταξύ δύο Περιφερειακῶν Διοικήσεων.

Εκάστη Περιφερειακή Διοίκησης θα
...
των Α' κατηγορίας ήτοι από 19-25
...
...
...

ωνται: ὁ 1ος διὰ μεταλλίου χρυσοῦ
καὶ διπλώματος, ὁ 2ος διὰ μεταλλίου

ομάδος δίπλωμα καὶ μετάλλιον χαλ-
κοῦν, τῆς Β' μόνον δίπλωμα καὶ με-
τάλλιον χαλκοῦν, διὰ τὴν Περιφερεια-
κὴν Δείκναι εἰς τὴν ἐτήκειαν.

ΤΟ Β' ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ Ε.Ο.Ν.

Ἄραροι αἱ Περιφερειακοὶ Διοικήσεις Ε. Ο. Μ., κατόπιν τῆς διαταγῆς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως περὶ προσηρσίως τοῦ Β' Παλληνίου Ποδοσφαιρικοῦ Πρωταθλήματος, ἤρξισαν τοὺς ἐσωτερικοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας πρὸς αὐτὸ ἐξέλιξιν τῆς πρωταθλητικῆς ποδοσφαιρικῆς διαδικασίας. Ἡτις δὲ συναντήσιν μὲ ἄλλας τοιαύτας τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων διὰ τὸ Β' Παλληνίου ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος.

ΛΕΣΒΟΣ.—"Αμα τῇ διάρξει τῆς ποδοσφαι-
ρικῆς περιόδου 1939 ἤρχισεν τὰς προπονήσεις
τῆς καὶ ἡ ἀνά τῆς Ε.Ο.Ν. Λέσβου. ἤτις με-
τὰ νέα μέλη τῆς παρουσιάζεται ἰσχυροτέρα

Τῆς Κυριακῆς, 15ην παρελθόντος μηνός, συ-
νητήθη εἰς φιλικὸν
τρια μὲ 3—0.

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΝ. — 'Η

[illegible]

ΚΑΜΙΚΡΑΤΕΙΑ.— Τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἡμερῆς ὁμᾶς τοῦ Συγκλητοσίου Καλι-
κράτειας συνήλθον μὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἰσαά-
κιορχοῦρου Ἐκ τῆς συναιτήσεως ταύτης νεη-
τρια ἀπεδείχθη ἡ πρώτη μὲ ἀποτέλεσμα 3—2.
Ἐπίσης εἰς φιλικὸν ταδοσφαιρικὸν ἀνταγ-
ωνιστήθησαν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα αἱ δι-
μάδες τῆς Ε. Ο. Ν. Κυρίων καὶ Ἀδελφῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Την παρελθούσαν Κυριακήν εἰς τὸ γήπε-
δοι τῆς Ν. Φιλαδελφείας συνητήθησαν διὰ τὸ
πρωτάθλημα Ἑλλάδος αἱ ὁμάδες Παναθηναϊκοῦ
καὶ Α. Ε. Κ. Νικήτρια ἀπεδείχθη Ἄ. Α. Ε. Μ.

Ἡ βαθμολογία διὰ τὴν ἀνακρήρξιν

Ὁ πρῶτος τερματισίας θὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν τερματιομένων καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς....., ὁ δὲ τελευταῖος τερματισίας τὸν ἀριθμὸν 1.

Τὰς συναντήσεις αὐτὰς θέλομεν ὀρίσει ἐν καιρῷ ἁμοῦ μετὰ τῶν κληρῶσεων τῶν ὁμάδων διὰ τὰς συναντήσεις τούτας. Ὁ ἀγὼν ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν θὰ λαμβάνῃ χώραν τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἀφ᾽ ἑσῆς θὰ διδῆται ἡμίσηραν ὥραν περίπου π.

... ..
... ..
... ..
... ..

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΤΡΗΣ
ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΑΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

«Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Γενικός Επιθεωρητής της Ε. Ο. Ν. απέστειλεν εις τόν Κυβερνητικόν Ἐπίτροπον της Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα εἰς ἀπάντησιν τηλεγραφήματος τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῇ Β' ἐπετείῳ της Ε. Ο. Ν.:

«Με πολλὴν συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ με ἐσωτερικὴν ἱκανοποίησιν καὶ με ὑπερηφάνειαν ἐδιάβασα τὸ τηλεγράφημά σου καὶ εἶδα εἰς αὐτὸ ἀντανakλώμενα τὰ ωραία αἰσθήματα ὧν τῶν παιδιῶν, ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν της Ε. Ο. Ν., αἰσθήματα πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων προετοιμάζεται ἡ Νέα Γενεά. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλα τὰ μέλη της Ε.Ο.Ν., Φαλαγγίται, Φαλαγγιτισαί, Σκαπανίς καὶ Σκαπανισσαί, θὰ φανοῦν ἀντάξια τῶν προσδοκιῶν, τὰς ὁποίας ὅλοι καὶ ἐγὼ ἰδιαιτέρως ἐστηρίξαμεν ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἐσὲ δὲ ἰδιαιτέρως σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πνοὴν τῇ ὁποίᾳ ἰδωσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς Νεολαίας, τοὺς κόπους σου καὶ θυσίας του, τὸν ἐνθουσιασμόν σου, ὅπως δὲ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ πίστιν σου».

ΙΩ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 11718 Φ 1-15/2 της 5/7/1939/Δ' Διαταγὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Νεολαίας κατ' ἐξουσιοδότησιν ἡμῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἀρθρον 7 παράγρ. 9 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Κεφάλαιον Β' «Περὶ Ἐπιτελικῆς Ὁργανώσεως» καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2/11/39/Δ' ἔγγραφον τοῦ ἀσκούντος χρέη Ἐπιτελάρχου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναπληρωτοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, Διευθυντοῦ Α' Γραφείου Κεντρικῆς Διοικήσεως, Παπανικολάου Σοφοκλέους χορηγοῦμεν τὴν διὰ τοῦ ὡς ὄνω ἔγγραφου αἰτουμένην ὑπὸ τοῦ Συναγωνιστοῦ Παπανικολάου Σοφοκλ. ἀναρρωτικὴν ἀδειαν, ἀρχομένην ἀπὸ 3/11/39/Δ' καὶ μέχρι νεωτέρας ἡμῶν Διαταγῆς.

Προτάσει τοῦ παρ' ἐμοὶ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τὴν ἀσκήσιν καθήκοντων Ἐπιτελάρχου ἀναθέτομεν προσωρινῶς εἰς τὸν Διευθυντὴν Β' Γραφείου Κεντρικῆς Διοικήσεως Λοχαγὸν Πεζικοῦ Θεοχαρόπουλον Γεώργιον.

Ὁ ἐν λόγῳ ἀσκῶν χρέη Ἐπιτελάρχου Κεντρικῆς Διοικήσεως θέλει ἀναπληροῖ καὶ τὸν παρ' ἐμοὶ Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Ε. Ο. Ν. Κανελλόπουλον Ἀλέξανδρον, ἀπόντα, εἰς ἅπαντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 15 παράγρ. 2, Κεφάλ. Β' Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Ἀρχηγὸς της Κυβερνήσεως
καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητής της Ε. Ο. Ν.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὰς Διοικήσεις Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ὁμάδας της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων καὶ Θηλέων

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας ὅπως τὸ μέλλον νὰ καθορισθῇ Σῆμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ της Ὁργανώσεώς μας προέβλεψεν ὁ ὑποδείξων μελῶν της Ὁργανώσεώς μας.

Ἐπειδὴ γινώσκοντες τοῦτο εἰς τοὺς ὁρ' ὁμάς Σχηματισμοῦ.

Οἱ βουλούμενοι νὰ συμμετάσχουν δεόν νὰ ἐπιδώκουν τὴν σχετικὴν ὑποδείξιν των ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοφωνίας Κεντρικῆς Διοικήσεως, τὸ ἀργότερον μέχρι τέλους τριμήνου μηνός.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Ἐπιτελάρχης Γεώργιος Θεοχαρόπουλος (Λοχαγὸς Πεζικοῦ)

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Πατούρακος ἐκ Γυθείου ἐδώρησεν εἰς τὴν Ὑπόδοξιν Γυναικῶν τὴν Περὶ Διοικήσιν Εὐδοίας 15 στρέμματα ἀγροῦ ἵνα καλλιεργηθῶσιν. Ὡστόσο δὲ ὁ κ. Ἀναστασιος Νικολάος καὶ ὁ συνεργάτης κ. Γεώργ. Νάνος ἐδώρησαν δὲ μὲν πρῶτος μίαν

Καὶνὴν Διαθήκην καὶ 800 εἰκόνας, ὁ δὲ ἕτερος ἓνα μουροπίσκα διὰ τὴν Λέσχην τοῦ Φαλαγγίτου τοῦ Σχηματισμοῦ Ἀνδρονιῶν Εὐδοίας. Ὑπὲρ τοῦ Σχηματισμοῦ της Ε. Ο. Ν. Ἀνδρονιῶν Εὐδοίας ὁ κ. Ἰωάν. Λύκος προσέφερε μίαν οἰκίαν ἵνα στεγασθῇ ἡ Λέσχη τῶν Φαλαγγιτῶν ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἐπίσης ὁ κ. Γεώργιος Δ. Κόλλιος προσέφερε πρὸς καλλιέργειαν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἑκτάσιν ὀκτὼ στρεμμάτων καὶ ὁ κ. Δημήτριος Κ. Γκιῆας 500 μέτρα.

Ἀποτίμηση

Μετὰ τάσης ἐπισημότητος τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα καὶ συμφώνως μετὰ τὰς παινευσιμαίας θέσεις ἐδόθη εἰς τὴν μεγάλῃ αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ὅρκος τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς Ἀρχάς.

Παρίστησαν ὁ Ἀρχηγὸς της Κυβερνήσεως, ὁ Ὑπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδης, ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἀσφαλείας κ. Μανιάδης, ὁ Ὑπουργὸς της Παιδείας κ. Σπέντζας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν κ. Ἀλιβιζάτος, ὁ Πρύτανης καὶ ἅπαντες οἱ Καθηγηταὶ ὧν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Κ. Ε. Ν. Ἐπιτελάρχης Ε. Ο. Ν. κ. Θεοχαρόπουλος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ Διοικητὴς της Δ. Α. Σ. Ἀρρένων καὶ ἡ Διοικήτρια της Δ. Α. Σ. Θηλέων μετὰ τῶν ἐπιτελειῶν των.

Περὶ τὴν 11ην προσήλθεν ὁ Ἀρχηγός, γινόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ συνωστισμένου πλήθους τῶν ἐκτὸς τῆς αἵθουσας φοιτητῶν ὡς καὶ τῶν ἀσφικτικῶς πληρούμενων αὐτῇ.

Ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον

Λέσχος Φαλαγγιτῶν της Ὑπηρεσίας Πανεπιστημίου, παρατεταγμένης ἐπὶ τὴν ἑβδομάδα.

Ἀμα τῇ ἀρίξει τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐγένετο δοξολογία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσάνθου. Μετ' αὐτὴν δὲ ὡμίλησεν πρὸς τοὺς φοιτητὰς ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωτεινός.

Κατ' ἀρχάς, ἀπειθυνομένοι πρὸς τοὺς πρωτοετίους, ἐχαίρεισεν τὴν ἐκ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Χώρας εἰσοδόν των.

Ἐπειὴ τοὺς παρεκίνησαν ὅπως ἐνταχθῶσιν εἰς τὰς Φαλαγγίτας, τὸν ὅρκον τῶν πρωτοετῶν ἀνέγνω ὁ Ἀρχηγός.

Ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ 11ῃ ἡμερᾷ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐγένετο ἐκτελεστικὴ συνεδρίασις τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ὁργανώσεώς μας.

Ἀπὸν ἀποφασίσαντες νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ 8' ποδοσφαιρικὸν ἀγὸν, ἐπὶ τῇ 12ῃ ἡμερᾷ αὐτῇ θὰ γίνῃ ἡ παρέλασις καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἀγῶνων καὶ θὰ συναντηθῇ ἡ ὁμάς της Ὑποδόσεως Πανεπιστημίου μετὰ τῶν ὁμᾶδων τῶν ἄλλων Σχηματισμῶν.

Ἐπὶ τῇ 13ῃ ἡμερᾷ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου θὰ συναντηθῇ ἡ ὁμάς της Ὑποδόσεως Πανεπιστημίου μετὰ τῶν ὁμᾶδων τῶν ἄλλων Σχηματισμῶν.

Ἐπὶ τῇ 14ῃ ἡμερᾷ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου θὰ συναντηθῇ ἡ ὁμάς της Ὑποδόσεως Πανεπιστημίου μετὰ τῶν ὁμᾶδων τῶν ἄλλων Σχηματισμῶν.

Τὰ 111 Γραφεῖα ὑπὸ τὴν κατεῦθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου αὐτῶν ἀφείλκοντες τὸν Νοεμβρίον εἰς συστηματικὴν καὶ ἐντατικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ὁργανικὴν σὺμπυξιν της δυνάμεως. Τὸ πρόγραμμα

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

της συμπεριφοράς θα ακολουθήσει πρόγραμμα εθνικής, ηθικής και πολιτικής διαπαιδαγωγικής των μελών.

Την 15ην τρ. μ. ήρτισεν η λειτουργία του Α' Τμήματος της Σχολής Ιδεολογικής Διαφώτισης. Το Τμήμα αυτό είναι συγκροτημένο από τους επιτελείς των 111 Γραφείων άσπρων των Ύποδιονκίων της Δ.Α.Σ., από τους αρχηγούς των Σχολών και των έτών ως και από ώριμους θαλαγγίτας άνεπτυγμένους διά τον τομέα

Είς την Δ.Α.Σ.Θ. έχουν ήδη συμπληρωθή όλα τα Έπιτελικά Γραφεία και η εργασία του νέου Ακαδημαϊκού έτους προδίδεται με λίαν έπιτυχή άποτέλεσμα. Σύμφωνα με το πρόγραμμα της Διοικητικής μας όλη η Διοίκηση μεταβάλλεται ες Σχολήν στελεχών, τα όποια μετά τό πέρας των άσπρων των θα σκορπισθούν ες όλα τα σημεία της Ελλάδος και θα άποτελέσουν πολυτιμότερους φορείς των άρχων της 4ης Αδούστου.

Είς όλες τας Σχολάς γίνονται τακτικά συγκεντρώσεις με σκοπόν εκπαιδευτικόν. Η εκπαιδευτική συνίσταται:

1) Είς μαθήματα Έθνικής άγωγής, τα όποια προετοιμάζουν καταλλήλως και διδάσκουν οι Ύπαιθυοι του 111 Γραφείου. Είς τα μαθήματα της Έθνικής άγωγής συμπεριλαμβάνονται και συζητήσεις διεξαγόμεναι μεταξύ των θαλαγγιτιστών έπ' ώριμους θέμάτων καθοριζομένων εκ των προτέρων. Είς τας συγκεντρώσεις τούτας δίδεται μεγίστη σημασία, διότι κατ'αυτών τον τρόπον καθ' θαλαγγίτισσα άποκτά την εύχρησιν να διατυπώνη έλευθέρως και σαφώς τας σκέψεις της, λύει τας άπορίας της και άποκτά συνείδησιν της όληλης άποστολής της.

2) Είς τεχνικών εκπαιδεύειν, διά της όποιας άποκτούν χρήσιμους γνώσεις και ή όποια βοηθεί συγχρόνως ες την δημιουργίαν μεγαλύτερου όσπου μετά των θαλαγγιτιστών. Αι γνώσεις αύται τίθενται ες έφαρμογήν κατά τας έκδρομάς, τοιαύται δε είναι λ. χ. προσανατολισμός, ανίχνευσις, γνώσις πρώτων βοηθειών, τοποθέτησις σκηνής, διάφορα συνθήματα, παρασκευή φαγητού, σηματοδότης κ. ά.

Μετά την προκήρυξιν του διαγωνισμού εκ μέρους της Δ.Α.Σ. ήρχισαν ν' άποστέλλωνται μελέται και προδίδεται ότι θα ύπόβρουν πολλοί και τούτο διότι συνεχώς έρχονται φοιτήτριαι ες τό 111 Γραφείον διά να ζητήσουν την βοήθειάν του ες την συγκεντρώσιν βελτιώσεως. Έπίσης τελευταίως προσεληθήσαν και νέοι συνεργάται, οι όποιοι θα συντελέσουν ες την έπιτυχίαν του νέου μας προγράμματος.

Από άπόψεως προνοίας ό «Όίκος Φοιτητρίας» παρουσιάζει λίαν ικανοποιητικά άποτέσματα. Αι φοιτητρίαι είναι ένθουσιασμέναι διά την στοργικήν μέριμναν, την καθαριότητα και την τάξιν. Μόλις άρχιση τό συσσίτιον της Πανεπιστημιακής Αίθουσας θα λάβουν ες αυτό μέρος πολλοί.

Είς την Διεύθυνσιν Ύγειονομικήν ύπάρχουν δύο Ιατροί και δέχονται τας θαλαγγίτισσας καθ' ώρισμένης ώρας της ήμέρας.

Από άπόψεως ψυχαγωγίας ήδη τα μέλη της Δ.Α.Σ.Θ. παρηκολούθησαν τα δύο έργα «Πόρος» και «Ηλεκτρον».

Έγιναν επίσης δύο έκδρομαί με εκπαιδευτικόν και ψυχαγωγικόν σκοπόν και θα συνεχισθούν κατά 15ήν έμρον. Είς τας έκδρομάς γίνεται πορεία 5-7 χιλιομέτρων. Τα προγράμματα των έκδρομών είναι πλούσια ες ποικίλιαν και έτσι τα κορίτσια έπιστρέφουν γεμάτα ένθουσιασμό.

Είς την πανσπουδαστικήν συγκεντρώσιν των δύο Δ.Α.Σ. διά τον έορτασμόν της 7ης Νοεμβρίου έλασε μέρος όλη η δύναμις της Δ.Α.Σ.Θ.

Έπίσης την Κυριακήν 12 Νοεμβρίου η Διοικήτρια και τό Έπιτελείον παρίστησαν ες την βοδολογικήν της Μητροπόλεως, λόχος δε της Διοικήσεως παρέταχθη έξωθεν της Μητροπόλεως και έπιτελερήθη από του Άρχηγού.

Τό άπόγευμα της ίδιας ήμέρας δοαί εκ των θαλαγγιτιστών ήθελαν παρηκολούθησαν την παράστασιν του Βασιλικού Θεάτρου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Ύπαιθυμιζόμεν ες τούς ένδιαφερομένους ότι η προθεσμία όποδολής εργασιών παρετάθη μέχρι της 1ης Δεκεμβρίου 1939.

Ηρχισεν η μελέτη των ήδη ύπολεηθέντων εργασιών υπό του εισηγητού της Έπιτροπής Διεύθυντος της Πολιτικής Διαφώτισης της Κεντρικής Διοικήσεως, όσως ώστε έλπίζομεν ότι κατά τό πρώτον δεκαήμερον του Δεκεμβρίου θ' άνακουθούν τ' άποτέσματα.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Με μεγάλην ζωηρότητα έξασκοιούθαι η κίνησις και η εργασία ες την Π.Δ.Θ.Π. Τό πρόγραμμα της Διοικήσεως εφαρμόζεται κανονικά και με μεγάλην έπιτυχίαν. Η εκπαιδευτικήν στελεχών γίνεται κανονικά και τα μέλη της Ε.Ο.Ν. με μεγάλην χαράν παρακολουθούν τα μαθήματα, τα όποια ύποδεχόμενοι την ψυχικήν και σωματικήν ανάπτυξιν των.

Με την άρχην της έφαρμογής της ένιαίας ήμέρας δλαί αι θαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι, με έκδηλον ένθουσιασμόν μεταβάλλονται ες τά Κέντρα εκπαιδευτικής και άσποχολήσεως των, έδωσαν ένα ώραϊον τόνον ες την όλην κίνησιν της πόλεως.

Γενικώς παρετηρήθη ες όλην την Διοίκησιν, μετά των Ύπο)σεων,

Τομέων και Ύψήμων, ζωηροτάτη κίνησις έκ' εύκαιρία του έορτασμού της Ιστορικής έπετείου της 15ρσεως της Ε.Ο.Ν.

Ο ένθουσιασμός και τά σίσθηματα που η Όργάνωσις αύτη έγέννησεν ες τας ψυχάς της έλληνικής νεότητος έκδηλώθησαν τώρα με όλην την όρμήν και την φλόγα που έμάνει ό Άρχηγός μας. Η παιδική καρδιά, πλημμυρισμένη από σεβασμόν και άγάπην γιά τον Μεγάλο Πότερά της, ήσθάνθη συγκεντρώσει και παλμούς νέους, είδε γιά μία ακόμη φορά πώς από την 7ην Νοεμβρίου άρχισεν να ζή μία καινούργια ζωή και μαγνητισμένη από την λαμπήν της ώμορφίας της έτρεξε να έορτάση την ίδιήν της έορτήν.

Όλα τα γραφεία έλαβον έορτασίμους όβην και παντού διαργανώθησαν έορταί με ποικίλιαν προγράμματος. Πρασινώδες και σημαίες έδιδον ένα χαρούμενο τόνο στις συνουσίες και θαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι άσφελόμεναι έβαλλον τούς όμους των, διάφορα έμβατήρια, άπήγγιζαν ποιήματα στον Άρχηγό, τον Κ.Ε.Ν., την Ε.Ο.Ν. και την Πατρίδα. Όμιλίες έγιναν προς όλας τας διευθύνσεις, έξαιρούσαι την σημασίαν της ήμέρας, την σημασίαν την όποιαν έχει η Όργάνωσις διά την Έλληνικήν Νεολαίαν.

Όλαί αι θαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι προσέφερον κάτι από τας δυνάμεις των διά να έορτασθή όσον τό δυνατόν καλλίτερον η Ιστορική έπέτειος της ήμέρας έκείνης κατά την όποιαν η Νεολαία της Ελλάδος έπαισε τον έαυτον της... τον όρόμον της.

Είς την Υ.Θ.Α. την Κυριακήν 5-11-39 μεγάλη κίνησις παρετηρήθη ες όλους τούς Ύποτομείς, πολλοί των όποιων άργάωσαν διάφορους έκδρομάς.

Οι όος και 9ος Ύποτομείς μετέβησαν ες Μαραθώνα. Κατά την διάρκειαν της έκδρομής ώμλήσε προς τας θαλαγγίτισσας η Ύψ)άρχης σχετικώς με την έπέτειον της Ε.Ο.Ν.

Οι 4ος και 15ος μετέβησαν ες Βαρυμπόμπην, όπου έπιτεώρησαν αύτους η Ύψ)τής με τούς δύο ύπευθύνους του 11 Γραφείου Π.Δ.Θ.Π. Αι θαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι, αι όποια συμμετείχον ες την έκδρομήν, διεκρίθησαν διά την τάξιν και πειθαρχίαν.

Ο 21ος έκαμε μικράν πορείαν ες τά Διυλιστήρια (Γαλάτσι), όπου έγένετο ψυχαγωγία των μελών.

Είς την Υ.Θ.Β. την 2αν Νοεμβρίου η Διοικήτρια της Π.Δ.Θ.Π. έτακτέθη τά νέα Γραφεία της Ύπο)σεως Θηλέων Βορρά, όπου έδωκεν κατευθύνσεις και όδηγίας ες τας ύπευθύνους των Έπιτελικών Γραφείων και την Διοικήτριαν.

Συγκινητική είναι η προσήλωσις των θαλαγγιτιστών και ό ζήλος αυτών διά την Όργάνωσιν, ό δε άριθμός των προερχομένων αύταίς καθημερινός, να δε μέλη από την Πέριφ. του Βορρά έγγράφονται. Είς δε τας συγκεντρώσεις φιλοστή, Κουκουβάσων, Α.μαρουσίου ούδεμία των θαλαγγιτιστών άπουσισε κατά την παραίεθουσαν έδδομάδα. Αι Σκαπάνισσαι του 3ου και 4ου Ύψ)μέως με ένθουσιασμόν και ζήλον παρακολουθούν τα μαθήματα, τας παιδείας και άλλα άσποχολήσεις των.

Έπίσης κατά την παρελθούσαν έδδομάδα έγένοντο αι έξης όμιλίες: «Περί καταμερισμού της εργασίας ες την Ε.Ο.Ν.», «Τίνα διδάγματα έκταγάντων από τούς μύθους των άρχαίων Έλλήνων», «Περί πειθαρχίας» κλπ.

Είς την Υ.Θ.Ν. καθ' όλην την έδδομάδα ες όλους τούς Ύψ)μείς έγιναν αι τακτικά συγκεντρώσεις σύμφωνα με τό πρόγραμμα.

Είς τόν 4ον Ύψ)μέα έξασκοιούθον άδρόα αι έγγράφαί νέον Σκαπανισμόν όλων των όμων. Σχολείων της Περιφέρειας του.

Έπίσης προσήλθον πολλοί εργαζόμενοι ες την έργοστάσια.

Την Κυριακήν — πρώτην Κυριακήν του μηνός — έγένετο συγκεντρώσις αι έκκλησιασμός των θαλαγγιτιστών και Σκαπανιστών σύμφωνα με την σχετικήν διαταγήν. Μετά τόν έκκλησιασμόν έπακολούθησε τό ψυχαγωγικόν μέρος, με τό καθορισθέν εκ των προτέρων πρόγραμμα.

Την Κυριακήν 5ην Ν)έριου οι Ύψ)μείς 3ος, 7ος και 10ος έξέδραμον ες τό Στρατόπεδον «Ι. Μεταξάς, ες Πεντέλην δε ό 7ος και ό 11ος. Με την ζώνην μιάς κοινής ήμέρας ήσθάνθησαν τούς ίδιους παλμούς χαράς, τόν ίδιον ένθουσιασμόν και έντονον τό συναισθημα της άδελφότητος και της αλληλεγγύης.

Είς την Υ.Θ.Π. από 1ης Ν)έριου αι συγκεντρώσεις γίνονται τακτικότεραι, αι δε θαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι πυκνώνον τας θάλαγγας των διά της άδρόας προσελεύσεως των. Είς τας εργαζόμενας θαλαγγίτισσας ό Διευθυντής της Πολιτ. Διαφώτισης της Κέντρ. Διοικήσεως δίδει διαλέξεις σχετικώς με την Ε.Ο.Ν., άναψώνων τό φρόνημά των.

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ. — Ο Ύποδιονκτης κ. Γεωργόπουλος άνέπτυξεν ες άπαντας τούς βαθμοφόρους τό πρώτον μάθημα της Πολιτικής Διαφώτισης και διαπαιδαγωγικής.

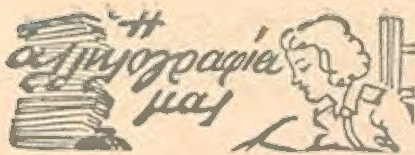
Είς τό μάθημα παρευρήθη και ό Περιφ. Διοικητής Αιταλοσακαρινίας.

— Άξία ιδιαίτερης σημειώσεως είναι η υπό του Σκαπανέως της ένταύθα Διοικήσεως Χρ. Π. Τούλα έπιτελεθείσα άπόδοσις, όστις με κίνησιν της ζωής του έπαισεν ένα βελούδιον νηγμόν βρέφος μόλις ένός έτους. Τό βρέφος άλώθησεν ες την θάλασσαν και ό έν λόγος Σκαπανέως, όστις παρευρήθη, βρέβεις άμύλου ες την θάλασσαν δίωσας τούτο.

Είς τόν έν λόγος Σκαπανέα άπενεμήθη παρά του Περιφ. Διοικητού κ. Άλφ. Πριούά έπαινος.

— Είς τό Άγρίνιον και ες τό Θέρμον άνεπτύχθησαν προς τούς θαλαγγίτας τά πρώτα μαθήματα της πολιτικής Διαφώτισεως.

— Κατά την συγκεντρώσιν άπάντων των Διοικητών των Αδων και Τετραρχιών της 115ης θάλαγγος Άγρινίου από του θαλαγγάρχου, παρουσία του κ. Ύποδιονκτου, έλέσθησαν άσφοδίες διά την καλλίεργειαν των από του όμων και του Ι. Ν. Άγίου Χριστοφόρου παραχωρήθηκαν στρατημόν γής.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Α.ΑΡΑΒ. Διόρθωσε τον 3ο στίχο του 2ου τετραστίχου: δώ πέρα να μέ πνίζουμε... "Αχ... Αχ Ποσειδάνα ή κνίσσα και το εδσ τ ρ α ψ" ή μοίρα μου γράψε και ξαναστείλε το. Φαίνεται ότι είσαι σε θέσι να γράφεις όμοια τραγούδια. Σου συνιστούμε ν' άφησες το σονέττο γι' αργότερα. Το "Οδυσσέας" έχει αριθμό Σ 39. "Αν το ξαναστείλεις σημείωσε τον κάπου. Και το "Πατρίδας θέλει πολύ δούλεμα. Σημειώνουμε: "Εδω θύμος διθυραμβικός της αγνής τού δάκρυ — εδω όλα, οι κάμποι, τα βουνά κλπ. — εδω ως κελάρζουν... — εδω ό χειμώνας... — πολλές γαμουδιές και οι πολλούς στίχους τού μέτρο λανθασμένο. Τα τραγούδια σου έχουν ζυμώσει, άλλ' όχι και την ανάλογη τεχνική. Στό "Πατρίδας σημείωσε Σ 40. — Κ. ΒΟΥΓ. Μας γράφεις: "Μέ χαρά περιμένα κάθε φορά τού άγαπητού μου περιοδικό "Νεολαία" γιά να διαβάσω τις χρυσές σελίδες του από την άρχή ως τού τέλους. "Η "Νεολαία" σ' ευχαριστεί. Τό ποίημα "Ανασκόπησις" (λέξεις αντιποιητική) θέλει δούλεμα. "Ιδού 2 τετράστιχα:

*Ήλθαν και πέρασαν αιώνες
γιά την πατρίδα μας χουσοί,
πού όλος ό κόσμος έλεγε
«Σύ είσαι "Ελλάς, μονάχα "Ερώ».

Κι' άφου ή "Ελλάς κατώρθωσε
τό ζυγό ν' αποτινάξει
πάλι ή διχόνοια έβασσε
τους "Ελληνες νά σπαράξουν.

Και τό δεύτερο ποίημά σου ε'ό ήλιος... » κάπως πρόχειρα γραμμένο. "Τά όστρα τριμοσύνουσι, άπλουταί σιγαλίδι. Σ' άρέσει αυτό τό εάπλοστοις μέσα οι στίχους, πού είναι γραμμένοι στη δημοτική; Τό πρώτο φέρει τα στοιχεία Σ 41 και τό δεύτερο Σ 42. "Αν τυχόν τά ξαναστείλεις σημείωσε τα κάπου γιά να μάς ενοκλήσης στη συσχέτιση. — Γ. ΚΑΤΣ. Σχεδόν σε κάθε τεύχος γράφουμε «όχι γραμματα και συνεργασία στο ίδιο χαρτί». Λυπούμεθα πού σού άπαντούμε ότι τό ποίημα δέν έλήφθη όπ' όριν. Ξαναστείλε το γραμμένο χωριστά. "Από τό γραμματάκι σου παίρνουμε τ' άκόλουθα, τά όποια υπογραμμίζουμε: «... αλλά τό νέον καθιστός έπέδρασε πολύ περισσότερα εις τας ψυχάς ήμών τών παιδιών τών γεωργών, εις τας ψυχάς εκείνων πού τάς κατεπίεζε ή γκρίνια και ή κακομοιρία. Μιά αύγουστιά-τιμη πρώτα ό ήλιος άντέειλε πολύ διαφορετικός, χαρούμενος και γελαστός». — ΙΩΑΝΝ. ΜΑΡΑΓΚ. "Ελάθεμα και τά τρία ποιήματά σου, πού άποτελούνται από 68(!) στίχους έν δίσκ. "Από τό "Ελληνικό βουνό" δημοσιεύουμε στη στήλη αυτή τους παρακάτω στίχους:

Πανύρια και πανύφια,
κορφοσυμφισμένα,
πού στις σπηλιές σας θρέφατε
τόσα κλεφτών λημέρια.

Καθώς πατώ τις ρόχες σας
και βγαίνω στις κορφές σας,
ζωή μου δίδει άέρας σας
και θάρρος ή πνοή σας.

*Ομοιοκαταληκτόν — «κορφοσυμφισμένα» λημέρια; — «στις κορφές σας — ή πνοή σας»; "Έπειτα στο στίχο «ζωή μου δίδει άέρας σας» τί έγινε τό άρθρο «ό» (ό άέρας σας); "Από τό δεύτερο ποίημα «Η Ζωή τού χωριού» σημειώνουμε τέσς στίχους:

ό πατέρας κι' ή μάνα μαζί
τις δουλειές της ημέρας θυμάται

Χρησιμοποιείς τό 3ον έπικό πρόσωπο γιά να ομοιοκαταληκτήσεις μέ τόν παραπάνω στίχο:

Είναι νόκτα και ή φύσι κοιμάται.
Τά όστρα της ποιητικής άδειας φάθουν ως ένα σημείο, ως εκεί πού δέν θίγονται ή γραμματική και τό συντακτικό. Παρ' όλα αυτά τό ποιήμα σου τούτο μπορεί νά διορθωθεί. Δοκίμασε γιά δεύτερη φορά και ξαναστείλε το. Σημείωσε Σ 44. Κι' έρχόμαστε στο τρίτο και τελευταίο, «Τ' άμπέλια».

Τ' άμπέλια έπρασίνισαν
μαυρολογούν οι ρόγες.
Μέ τά καλάρζια τά μικρά
και μέ τραγούδια οι κόρες,
το' "Αγιάς Μαρίας τή γιορτή
τά γιορτινά "τυτθόκαν,
χαρούμενες κι' άγκαλιαστές
στ' άμπέλια ξεχούθησαν.

Μπορείς νά βρεις μόνος σου τί τό άσχημίζει; Κάτι «ακόρη», "Ασφαλός τό έξερεις. Τότε γιάτί τό άφρησε; Θά γράψης χωρίς άλλο άφρατα και εωστώς τραγουδάει άν γράφης αλιγώτερα. — ΕΥΤ. ΜΑΡΑΓΚ. Την άσχημη τήν διαβιέσαμε στον άρμόδιον συντάκτην, ό όποιος θά σου άπαντήσει σχετικώς. Καλό τό ποίημα «Τό "Ελληνικό χωριό». Θά γίνω όμως πολύ καλύτερο άν διορθώσης τους 2ο και 4ο στίχους τού 3ου τετραστίχου "επιβόδια, βόδιας. Σημείωσε Σ 46 και στείλε τό πάλι διωρθωμένο. Τό άλλο ε'ό θερισμός θέλει γράψιμο άπ' άρχής. "Ιδού τό 5ο τετράστιχο:

Τά ποιάλια, τά μυμήγκια, τά είδια
φιχούλα φαίνουν νά βρούν νά χορτάσουν.
Τό θεό τους κι' αυτά νά δούδασουν,
φάλλουν κι' αυτά σά νά παίζουν παιγνίδια.

*Αν τό ξαναγράψης άφρησε τά είδια έξω, πού όστε θεό έχουν, μά και πού άν είχαν δέν θά τόν έδοξάζαν. "Εκτός άπ' αυτό, ή παρουσία των κάνει τό τραγούδι σου άνατριχιαστικό. Τί λές κι' εσύ;

Ο ΞΑΝΘΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 198)

μέχρις αίματος και άλληλοσπαράσσονται. Ταπεινός και μετρίοφρων, ούδέποτε αξιώνει κάτι, ούδέποτε παραπονείται, αλλά και ποτέ του δέν παραμελεί τό καθήκον. "Ο πρώτος και άληθινός εργάτης της έλευθερίας τού Γένους, αυτός πού έθεσε ολοκαύτωμα τη ζωή του στην ύπηρεσία της μεγάλης ιδέας, περνάει τά τελευταία του χρόνια φτωχός και άγνωστος σε μία καλυθούλα της οδού Νικοδήμου. Τά άσπρα μαλλιά πλαισιώνουν τη μελαγχολική του μορφή και μέ μία υπερανθρώπινη ήρεμία και χριστιανική έγκαρτέρησι πίνει τό πικρό ποτήρι της ζωής πού τού προσφέρει ό άχάριστος κόσμος.

"Η μοίρα σκληρή και τραγική τού επιφυλάσσει τό τραγικώτερο τέλος στη ζωή του. "Ένα φθινοπωριάτικο άπόγεμα τού 1852 παρακολουθεί από κάποιο θεωρείο τη συνεδρίασι της Βουλής. Οι βουλευτάί άμιλλώνται εις τας άντεγκλήσεις και τις φωνές και έρχονται στα χέρια. "Ο κόσμος τών θεωρείων παίρνει μέρος σ' όλη τη φασαρία και θορυβεί.

Διατάσσεται ή έκκένωσις τών θεωρείων και οι χωροφύλακες πρωτοστατούν στον πανικό και τό φόβο πού δημιουργείται μεταξύ τού φευγοντος πλήθους. "Ο υπερεβδομηκοντούτης Ξάνθος παρασύρεται μέσα στην όρμή τού πλήθους και από την κορυφή της σκάλας κυλιέται ως τό πλακόστρωτο τού δρόμου. Μισοπεθαμένος μεταφέρεται στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο και σε δώδεκα ώρες, προσευχόμενος και δέόμενος τού "Υψίστου, όπως δικάση ευμενώς τά παραπτώματά του, κλείνει γιά πάντα τά μάτια του τά φωτεινά πού συνέλαβον τό όφραύτερο δράμα, τό δράμα της άναστάσεως και ά-

ΧΑΤΖΗ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΞΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 203)

Τό άστέιο είναι πώς ύστερα από χρόνια — επί "Οθωνος πιά — ό γιός τού Χατζή - Γιάννη Μέξη, Παναγιώτης συναντήθηκε στην Κωνσταντινούπολι και γνωρίστηκε μέ τόν Μεχμέτ πασά, τό ναύαρχο τού Τουρκικού στόλου κατά τη ναυμαχία πού γράφουμε παραπάνω. "Ο πασάς τόν ρώτησε έμπιστευτικώς: «Πόσες χιλιάδες στρατός βρισκότανε τότε στις Σπέτες»; "Ο Παναγιώτης τού άποκρίθηκε: «Ότε έκαστό παλληκάρια. "Ήσαν 37 μονάχα κι' ένας ό πατέρας μου, 38». Φαντάζεσθε την έκπληξη τού Μεχμέτ πασά.

Γιά την άνδρεία του αυτή ό Χατζή Γιάννης Μέξης, έλαθε, μετά την ίδρυσι τού Βασιλείου, χρυσό βραβείο, τού όποιου τό διάταγμα άπονουής αναφέρει τά έξής: «Εις τόν Ι. Μέξην προτιμήσαντα της φυλής τόν έν Πατρίδι Τυπαρικήν θάνατον».

Πρώτος ό Μέξης ύστερα από χρόνια, μαζί μέ τόν Ζαΐμη και τόν Κουντουριώτη, παρέδωσε την αντιβασιλεία στον "Οθωνα. Στα 1835 έγινε σύμβουλος της "Επικρατείας και κατόπιν γερουσιαστής και παραστάτης τών Σπετών. "Αλλά, ύστερα άπ' όλα αυτά, δέν πρέπει νά ξεχνούμε πως κι' αυτός ήταν «εθιτός» όπως όλοι μας. "Ετσι στα 1844 πέθανε στις Σπέτες, μέσα σε μία δόξα άνάλογη μέ τά έργα του, έλεύθερος "Ελληνας πιά, πράγμα πού τό γρωστούσε στην έλευθερη και γενναία ψυχή πού είχαν Αύτός και οι συναγωνιστές του!

Κ. Γ.

πολυτρώσεως τού Γένους, πού γιά τις έπερχόμενες γενεές θά μείνη σάν ιερό και άγιο σύμβολο κοδοδηγητικό στην κάθε τους σκέψη και ενέργεια.

Κοσμάς Ι. Βέρροιος

Ο ΣΩΤΗΡΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 212)

— Θά σε βάλω στο αυτοκίνητο.

— Μή... μή νά σε χαρώ... καταραμένα πράγματα... μπήκα μία φορά και κόντεψε νά βγάλω τά σωθικά μου... "Αχ! κακό πού τό πάθαμε. Βρέχει ό Κύριος! Πάει, θά πουνητιάσης και σ' υγιόκα μου, παιδί πιάμα.

— Μάθαμε "μείς πιά. Μή νοιάζεσαι! Σά φτάσουμε στον "Αη Βασιλή, ξέρεις τό σπίτι;

— Νά φτάσουμε μόνο κι' άπ' έδω είμαστε. Τό έξρω.

Λίγο πού πάνω ό Σωτήρης έμπασε τη γρηά σ' ένα αυτοκίνητο, είπε τη διεύθυνσι και ξεκίνησαν.

— Νά κατέβουμε, παλληκάρι μου, δέ μπορώ άλλο...

— Βρέχει... "Ο καιρός χειροτέρεψε... Θ' άρρωστήσης, γιαγιάκα...

— Πάλι καλά, σ' έφερε ό Θεός. "Αν δέν τύχαινες θά τάχα τινάξει. Πώς σε λένε είπες;

— Σωτήρη.

— Κατά τ' όνομα και ό άνθρωπος. Μουρμούρισε ή γρηά. Τό αυτοκίνητο έτρεχε μέσ' στη βροχή. Φθάναν στον "Αη Βασιλή. Τό νερό πλήθαινε.

Κι' όλο άστραφτε. Κι' όλο βρόνταγε. Γενάρης άκούς και λές.

Σ' άν έφτασε στο σπίτι του ό Σωτήρης, ή ώρα θάταν όχτώ. "Η μητέρα του τόν καρτερούσε άπ' ώρα.

— Τρέχα ήρθε ό Φάνης, σε θέλουμε στην "Οργάνωσι, φαίνεται νά πλημμύρισαν εκεί κάτω.

"Ο Σωτήρης διηγήθηκε στη μητέρα του τά καθέκαστα, πως βρήκε στο δρόμο τη γρηά Βαρθάρα, πως την πήγε στο σπίτι της. Και άλλαξε γρηγορά κι' έτρεξε ξανά στον "Υποτομέα.

Πέτρος Στυλιτης - Γιαννακουδάκης

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1939)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
» 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματόγραφα παντὸς εἴδους. Ἐκμισθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεία τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλον τὸν ἀγροτικὸν διανομῶν.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευμένων ποσῶν κεφαλαιοποιῶνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἤτοι δραχ. 33.500, δὲν κατέχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαιθετεῖ ἐιδικὰς καλλιτεχνικοὺς κουνταράδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν ἔχετε ἓνα κουνταρά δύνισθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα σὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.—Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος.—Ὀλιγοποίησις χλωρᾶς σταφίδος.—Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἑξωτερικόν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς πανκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς.—Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας.—Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν.—Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὁργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγίαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὸς Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυροδίνου Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πρόξενόν μας νὰ οἷς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ασφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, διὰ διακονοῦν ταχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

